

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

7
SKT. KNUDS

SKOLE

SKOLEAARET SLUTTER Fredag den 22. Juni med Takkegudstjeneste Kl. 9, hvortil alle Elever og Forældre indbydes. Derefter uddeles Eksamensbeviser og Karakterbøger i de enkelte Klasser.

NYE ELEVER bedes indmeldt *snarest muligt* hos Bestyreren. Daabs- og Vaccinationsattest forevises ved Indskrivningen. Optagelsesprøve holdes efter Aftale.

DET NYE SKOLEAAR begynder Onsdag den 15. August Kl. 9 (for Elever i 1. Underklasse Onsdag den 22. August Kl. 10).

BESTYREREN (eller hans Stedfortræder) træffes alle Skoledage Kl. 13—14, undt. Lørdag.

SKOLENS TELEFONER:

Bestyreren Eva 1525 (Kl. 13—14, undt. Lørdag; Forbindelsen er ogsaa temmelig sikker Kl. 8,15—8,45).

Portneren Vester 2628. Skolen paatager sig intet Ansvar for Viderebefordring af telefoniske Meddelelser. Eleverne maa som Regel *ikke* benytte Skolens Telefon.

SAGER, som eventuelt afleveres til Portneren (Indgang Nr. 4 A) til Besørgelse til Elever, maa være forsynet med tydeligt Navn.

SKT. KNUDS SKOLE

MEDDELELSER OM SKOLEAARET 1944 – 1945

ved

H. KOSSMANN, mag. art.
BESTYRER

KØBENHAVN 1945

INDHOLD

	Side
Til Indledning	3
Som en rejselysten Flaade	5
Lejrskole 1944 — trods alt	9
Søster Celine in Memoriam	12
Aarets Elever	16
Mærkedage	18
Paa Vej til en Lejrskole	21
Bogfortegnelse	28
Gamle Elever beretter	32
Navne og Nyt	46
Ferier og Fridage	3. Omslagsside

Til Indledning

Sankt Knuds Skole kan se tilbage paa et Aar, som med Hensyn til Vanskeligheder sætter Rekord i Skolens Historie. Krigen satte i hastigt voksende Tempo sit Præg paa Arbejdet, indtil den tyske Værnemagts Beslaglæggelse af Størsteparten af Skolebygningen helt standsede Undervisningen for Underskolens Vedkommende. Mellemskolen og Realklassen lykkedes det at føre videre, omend med stærkt reduceret Undervisningsplan. Kapitulationsfestlighederne tog endnu nogle Undervisningsdage — men vi ofrede dem gerne.

Katastrofen paa den franske Skole ramte ogsaa vor Skole smerteligt. Vi mistede i Søster Celine en ualmindelig dygtig og afholdt Lærerinde, Skolekonsulent Geddey mistede sin Hustru og flere af vore Elever deres Søstre. Sankt Knuds Skoles Ledelse og Lærerstab sørgede med de ramte, og ogsaa Eleverne viste deres Lærer og Kammerater den største Medfølelse. Som Institution berøres vi smerteligt af den Ulykke, der traf en i Aand og Anlæg beslægtet Virksomhed, med hvilken Samarbejdet altid har været det bedste. Det har været en Æressag for vore Lærere, læge som gejstlige, ved praktisk Indsats at være med til at hjælpe Jeanne d'Arcs stærkt decimerede Personale gennem den resterende Del af Skoleaaret.

Dog, dermed er Forbindelsen mellem de to Skoler ikke ophørt. En Skolebygning ligger i Ruiner; men en Skoles Bestaaen er ikke knyttet til en bestemt Bygning, derimod til den Aand, som lever inden for Murene. Og at Aanden fra Jeanne d'Arc er levedygtig, er vor inderste Overbevisning. Derfor haaber Sankt Knuds Skole ved et fortsat Samarbejde at kunne være med til at virkeliggøre et Ord, som en af vore Lærere ud-

talte til Søstrene hin skæbnetunge 21. Marts: Hvad der er ødelagt, skal rejse sig — større og herligere end før.

Næst Guds Naade har det danske Folks aldrig brudte Haab om en Frihedens og Retfærdighedens Dag baaret Landet oppe i Besættelsestiden; enhver, som har sørget for, at Arbejdet gik sin Gang paa den Post, hvor han nu var sat, har bidraget til de onde Aars lykkelige Afslutning. Derfor deltager Sankt Knuds Skole i vort Folks Glæde; thi vi kan se tilbage paa et Aar, hvor der, alle Vanskeligheder til Trods, er blevet ydet et solidt Arbejde. Ikke blot har vi kunnet gennemføre Skoleaaret indtil Marts paa normal Vis, men det har endog været muligt i Oktober at afholde en straalende Jubilæumsfest for vore gamle Elever, og midt i den allerværste Periode, i Foraaret, er vi kommet vore Ønskers Maal, en Lejrskole, et godt Stykke nærmere. Men herom er der berettet paa andet Sted i dette Skrift. Det maa ogsaa nævnes, at mange af vore gamle Elever, deraf 15 Spejdere i Skoletroppen, hjalp deres Land som Frihedskæmpere.

Maatte Gud i de kommende Aar give os Velsignelse til i et frit Danmark at videreføre vore Traditioner og at være med til at hele de Vunder, Krigen slog.

J. Kossmann

Som en rejselysten Flaade

Pater K. Pauli

»Som en rejselysten Flaade...« — I kender denne smukke Sang og synger den gerne. Knap har jeg nævnt de første Ord, saa nynner I videre . . .

Det er den raske danske Drengs Sang: Hans Hjerter banker, og hans Øjne stråler! Blot ved Tanken paa Hav og Sejlads!

Men i Dag tænker jeg paa andre Skibe end dem, der nævnes i Sangen. De andre Skibe er jer selv »ankret op ved Jyllands Bro« — eller hvor det end er i dette vort skønne havombølgede Fædreland. Og I skal nu lægge fra . . .

»Muntert frem til Livets Dyst!« —

Den lille Tremaster har ligget fortøjet i Havn i nogen Tid. Ventetiden gik med at sætte Sejl, splejse og stramme Reb, smøre Hejseblokke og Trisser, balancere Sparrer og Master, efterse Roret, male Skibet.

Ingen Storm, der rasede udenfor, gjorde det Fortræd — kun en let Krusning naaede nu og da Skibet; men det var ikke nok til at forstyrre Arbejdet om Bord.

Endelig er alt parat. Besætningen er paamønstret; Kaptajn og Lods gaar om Bord. Dannebrog er sat.

Skibet sætter Kurs mod det aabne Hav.

Lodsen staar paa Broen; han kender jo Sandbankerne og skjulte Klipper; han er fortrolig med Sejlrenden og Strømmen.

Skibet naar Bølgebryderen. Lodsen har ført det gennem grundt Vand. Allerede her viser det sig, hvordan Skibet lyster Roret, naar det skal en Kende til Bagbord eller en Smule til Styrbord — hvordan det tager Vinden.

Foran det aabne Hav!

Lodsen overgiver Kommandoen til Kaptajnen, ønsker god Fart og vender tilbage til Havn.

Nu er det Kaptajnen, der skal føre Skibet.

Der ligger noget vemodigt i at tage Afsked. Vemodigt for Lodsen — vemodigt for Kaptajnen og Skibets Besætning.

Indtil dette Øjeblik var Skibet jo i sikker Havn.

Hvordan vil det gaa i Fremtiden?

Ansaret, hele Ansaret hviler nu paa Kaptajnen.

Han aner ikke, hvad han kommer til at staa overfor: det vide, aabne Ocean, farlige Storme, lumske Strømninger, lammende Taage, uhyggelige Søøvere.

Der kræves af ham megen Aarvaagenhed, megen Omsorg — og det til Stadighed. En ubetydelig Afdrift kan jo ellers resultere i mange Miles Afstand.

Skibet pløjer Havet . . .

At forlade Skolen efter endt Skolegang er tit ensbetydende med, at Lodsens gaar fra Borde.

Saa længe I har gaaet i Skole i 8, 9, 10 eller flere Aar, har I ligget i Havn. Den Tid var godt anvendt. Der skulde lastes. Jeres Eksamensbevis fortæller om alt det, der er stuvet ned i Skibets Skrog. Det, I har faaet med som Ballast, baade Religion og Viden, skal være stuvet godt sammen, for at der ikke sker Forskydninger i Lasten under Storm: Forskydninger, der kan blive skæbnesvangre, saa at Skibet kuldsejler!

Nu gælder det om at vise Danmarks Flag! At gøre Danmark Ære!

»Medens vi med trofast Sind — sætter al vor Gerning ind — Danmark paa dit Alter!«

Indtil nu færdedes I blandt Folk, der var interesseret i jer — som Lodsens er interesseret i sit Skib.

Det kan godt være, at I ikke altid saa saadan paa det. Men naar vi prøvede at sætte Sejl i jeres Skude, gøre opmærksom paa Strømningerne, stuve Lasten om Bord, skete det for at kunne lodse jer ud paa jeres farlige Sejlads gennem Livet.

Dagen er inde. Det aabne Hav vinker ad jer. Mon det betyder Frihed? Jo, siger I, vi hører da ikke mere: Du *maa* ikke! Du *skal!* Lad være med at snakke! — Der er ingen Matematikbøger, ingen Grammatik, ingen Stile mere! Vi har Frihed til at gaa, hvor vi lyster; vi kan endelig tjene vore egne Penge!

Det er en Fejltagelse! Jo ældre I bliver, jo højere I stiger i Graderne, des mere bundet vil I være.

Sejlads kræver af alle, at de er inde i Sømandskab.

I vil komme til at møde Mennesker, som ikke er interesseret i jer. Hvis I arbejder for dem, kan deres Interesse som Regel udtrykkes saaledes: Hvor meget kan den unge Mand yde? Hvis du ikke gør tilstrækkeligt Arbejde, vil de ikke have dig. Om *dig*, *din Personlighed*, bryder disse Mennesker sig tit slet ikke.

De besværer sig næppe med, hvad Slags ung Mand du er: god, daarlig eller ingen af Delene — saa længe de faar Vare for Valuta.

Om du gaar til Messe, om du beder, om du er et hæderligt Menneske, om dit Gudsforhold er i Orden, det bryder de sig sædvanligvis ikke en Døjt om.

I vil møde andre Mennesker, der vil jer vel — der har samme Rejsemaal som I. Slut jer til dem; sejl i sikret Konvoj!

Paa Sørejsen møder man ogsaa modgaaende Skibe. Bestikket maa da være i Orden. Sejlreglerne maa kendes, for ellers ender det med en Katastrofe: Sammenstød er uundgaaeligt. Den unge Pige, som du møder, venter, at din Kurs er retlinet; ellers er du hende ikke værd. Og det samme maa jeg sige om den unge Pige: naar hendes Kurs ikke er retlinet, passer hun ikke til dig.

Naar I har sagt Farvel til Skolen, er Lodsens gaaet. Kaptajnen har overtaget Kommandoen. — Du er Kaptajn!

Enhver af jer kan gentage Digterens Ord: *»Jeg er min Sjæls Kaptajn!«*

Fra nu af er du din Sjæls Kaptajn.

Fra nu af er du din Skæbnes Mester.

Fra nu af bestemmer du Kursen.

Fra nu af skal du ride Stormen af.

Hvor du lander, — hvordan du lander — dit Skibs Sikkerhed afhænger af dig.

Det er en stor og vanskelig Opgave.

Den kræver Omsorg, Styrke, Agtpaagivenhed.

Men du behøver ikke at være bange.

Det er ikke let — men det kan gøres!

Der vil komme Storme — men de kan rides af!

Der er farlige Strømninger — men du kan mestre dem!

Der er Afbigelser — men du kan staa imod!

Der er Taage — men du kan se de evige Stjerner!

Du er alene paa Broen — altid!

Du kan ikke overgive Kommandoen til nogen anden — der er ingen anden Officer.

Du alene har Kommandoen!

Du alene maa klare den!

Du kan! — *Vil du?*

Naar I paa jeres Krydstogter hen over Livets Hav finder Vej til Skolens Havn igen, vil Skolen altid glæde sig ved Gensynet

med de gamle Drengene. Ogsaa I er glade ved at gense jeres Skole.
Den staar der endnu som før og bagved »Skolens Brystværn . . .
Kirken med Korset«. Saadan sang I jo ofte:

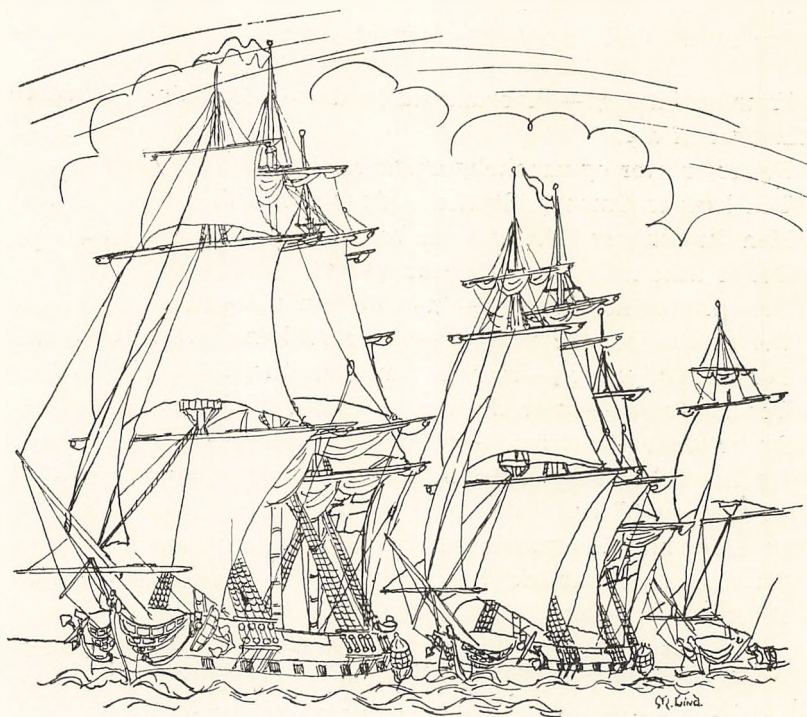
*»Thi bagved Skolens Brystværn
skal Kirken med Korset staa!«*

Glem aldrig — derude paa Livets Hav — denne Sammenhæng:
Skolen — og Kirken med Korset! Saa vil jeres Sejlads lykkes!

Jeg begyndte min Tale til jer med at nævne de første Ord af
Helge Rodes smukke Digt. Og jeg vilde gerne slutte med et andet
Ord i samme Digt — og det skal være en sidste og direkte Hilsen
til jer:

*»Muntert frem til Livets Dyst
gennem Mulm og Straalelyst.
Hil jer, vore Skibe!«*

*Tale af Pater KARL PAULI
ved Skolens Afslutningsfest 1944.*

Lejrskole 1944

— trods alt

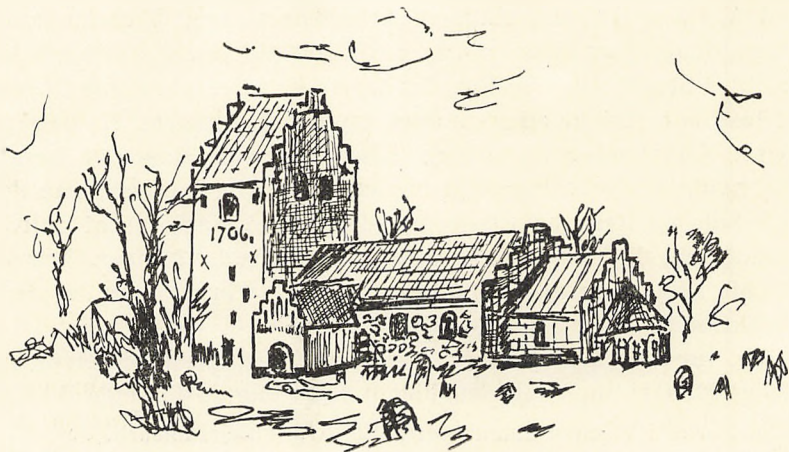
Nu, hvor vi tør haabe paa at gaa en Tid med større Udfoldelsesmuligheder i Møde, er vi dobbelt glade over at have overvundet alle Betænkeligheder ved at holde Lejrskole i 1944. Betænkelighederne turde være uangribelige, og at remse Vanskelighederne op vilde være trivielt og overflødigt, de er endnu alt for nærværende og almenkendte. Vi besluttede os altsaa til ogsaa i Aar at tage Opgaven paa os, vor Lejrskole er nu en Institution, og en saadan er det altid farligt at lade ligge stille. Men især følte vi os forpligtede over for dette Skoleaars Realister, hvorfor skulde de berøves den Oplevelse og det Udbytte, andre baade før og efter dem fik Adgang til? Lejrskoledagene har jo aldrig været tænkt som en Flugt fra Pligter og Hverdag, som en Forfladigelse af Livets Alvor, men skulde tværtimod ved deres intimere Tilknytning til det Stof, der arbejdes med, og ved deres Krav til den enkeltes uegennyttige Indsats faa os til at se Arbejdet under en ny Synsvinkel, ikke bekvemmere, men festligere.

I Aar forlod vi den tidligere Arbejdsform med Skoletimer om Formiddagen og Excursioner om Eftermiddagen i Tilknytning hertil. I Stedet fik hver Elev fra første Færd een bestemt Opgave at løse, enten alene eller sammen med en Kammerat. En orienterende Sammenkomst for Lejrdeltagerne nogle Dage før Lejren tilstræbte at skabe Ligevægt mellem Evner og Interesse paa den ene Side og Krav og Emne paa den anden, saaledes at enhver kunde gaa til sin Opgave med visse Forudsætninger. Derved skulde i hvert Fald nogle af Eleverne være bragt over det døde Punkt, manglende Lyst og Interesse er.

Det var ikke fordi vi havde daarlige Erfaringer med vor oprindelige Metode, men dels imødekom den i mange Tilfælde ikke de Skitserne i Teksten stammer fra Elevernes Lejrskolearbejder.

halvvoksne Elevers ikke sjældent udtalte Interesse, dels tilfreds-
stillede den ikke vort naturlige Ønske om at se Resultat af Ar-
bejdet og ikke lade os nøje med at fange Elevernes Opmærksom-
hed i Øjeblikket. Der var dog en samlet Udflugt, vi ikke gav Af-
kald paa, det var Skovrider Grams Gennemgang af Skoven. De
kommende Dages Skovbesøg bar da ogsaa Vidnesbyrd om vore
nys indhentede Kundskaber — for hvem af os var det ikke en
smal Sag at paavise Mordannelse ved Hjælp af ufejlbare Mor-
indikatorer!

Opgaverne spændte vidt i mere end en Henseende. Det gik op
for Lejrlederne, naar de paa en Eftermiddag skulde følge Arbej-
det i Hørsholm og Birkerød med Omegn; med den obligate Punk-
tering kunde den Opgave være svær nok. Hvad gik da Elevopga-
verne ud paa? Principielt var Kravet det, at de paagældende ved
en Forening af egen Iagttagelse og fornøden Læsning skulde dan-
ne sig et Helhedsindtryk, som de senere paa Dagen kunde notere
sig hjemme paa Lejren. Disse Optegnelser skulde saa, naar vi var
kommet tilbage til Byen, i Overensstemmelse med vort Mindeste-
krav renskrives, men ved at gøre Indrømmelser med Hensyn til
Afleveringsfristen haabede vi at lokke større Præstationer frem.
Vi blev ikke beskæmmede. To Besvarelser, den ene en Skildring
af et større Landbrug og den anden en Beskrivelse af Møllen og
dens Teknik, hævede sig ved den Grundighed, hvormed først
Undersøgelsen paa Stedet og senere Udarbejdelsen hjemme var
udført, ligesom ved deres smukke Opstilling saa meget over
Jævnmaalet, at vi syntes at maatte give Udtryk derfor ved i Til-
knytning til Juleafslutningen at uddele Præmier til Forfatterne.
Men ogsaa med de øvrige Besvarelser havde vi naaet at se Re-

sultat af Lejrskolearbejdet. Opgaverne var følgende: en Gennemgang af en typisk Middelalderkirke, Stasevang Skovs Udvikling gennem de sidste Aartier, Hørsholm Bys Historie, En Landkommunes Forvaltning, Donse Aas Udspring og Forløb, Bellmansommeren i Hørsholm 1832.

Om dette Arbejde føjede sig en Ramme, skabt af vore bedste Traditioner fra de forrige Aar. Lejrskolen har sin Kurve, sin Livsrytme fra Ankomstdagens Tilpasningsvanskeligheder til den sidste Pejseaftens Afskedsvemod. Kurven naar sit højeste om Torsdagen, da vi faar Besøg af Pater Kossmann og med ham en eller flere Lærere; først kommer »Festmiddagen« og den efterfølgende Optræden; senere, efter at Gæsterne er taget bort, Aftenturen i Skoven, hvor vi snart synger »Natten er saa stille«, snart taler sagte sammen eller bare gaar og giver os Stemning og Tanker i Vold. Pejseaftenerne er ikke mindre rige paa Afveksling: muntre Lejraviser, Oplæsning fx. af Heidenstams »Karolinerne«, der var dobbelt tankevækkende i disse Aar, hvor Militarisme og Soldater ikke syntes at byde paa andet end kras Realisme, og saa

Petrus

Paulus

Sangen, Fællessang og Solosang, den sidste Aften i Aar bød paa saa fornem Lyrik som »In einem kühlen Grunde«.

Naar vi i disse Aar kunde naa saa langt, hvad kan vi da ikke vente os af Fremtiden! Man skal vel ikke hengive sig til tankeløs Optimisme, men lidt tør vi vel give efter for Fristelsen: nu skulde vor Drøm om Optagelse af Lejrskolefilmen vel snart kunne realiseres, og hvad mener De, kære Læser, om den første Gang, da Bestyrerens Torsdagsbesøg er udvidet til en Forældredag, hvor en benzinosende Turistbil proppet med Forældre ankommer til Lejrskolen!

Hans Bang.

SØSTER CELINE

IN MEMORIAM

Ved Katastrofen paa Institut Jeanne d'Arc d. 21. Marts blev Lærerinde ved Skt. Knuds Skole, Søster Celine, der netop den Dag var sygemeldt og laa i Klosterets Sygestue i øverste Etage, saa alvorligt kvæstet, at hun døde paa Frederiksberg Hospital Mandag d. 9. April efter 19 Dages forfærdelige Lidelser.

Den, der skriver disse Linier, har fulgt — eller rettere: er blevet fulgt af Sr. Celine siden 1926; hun var Lærerinde ved Skolen 1920—29 og nu igen siden 1944. Da jeg af baade skrift-

lige og mundtlige Udsagn kan forstaa, at det, jeg ved at berette om min gamle Lærerinde, paa væsentlige Punkter ikke er private Erfaringer, men fælles Eje, vil jeg mene mig i Stand til gennem min individuelle Fremstilling at give et almengyldigt Billede af Sr. Celine.

Billedet af mine første Aar som Elev paa Sankt Knuds Skole domineres, mine andre Lærere og Lærerinder ufortalt, nu i de voksne Aar af Erindringen om Sr. Celines myndige og ranke Holdning overalt, i Timer som paa Gang og Legeplads. Hun var ikke til at komme udenom, min Skoleverdens Grænse og højeste Instans, Kontor og Bestyrer laa i Forhold hertil hinsides al Realitet. Det var hende, der først tvang mig til at stille et Multiplikationsstykke op netop saa pænt, som det ikke den Dag i Dag kunde falde mig ind at undlade det. Det var hende, der fik mig til at føle en ikke ringe Glæde og ogsaa en lille Smule Hovmod over for de smaa i 2. Klasse, da hun lærte mig at jonglere med Tal in mente, og det var for Sr. Celine, jeg i Latinklassen opøvedes i at aflægge mit første Skriftemaal, det mig tillagte Synderregister stod at læse foran mig paa Tavlen! De næste Aar saa jeg kun Sr. Celine glimtvis paa Skolen, men aldrig uden at blive

standset og forhørt om mine Skoleforhold, tit ikke behageligt, fordi hun saa irriterende godt vidste, hvor Skoen trykkede. 1929 blev Sr. Celine forflyttet, og saa kunde min Beretning jo holde inde, hvis ikke netop jeg fire Aar efter var blevet indfanget af hende til at ministrere ved Skt. Josefs Kirke, hvor hun nu var Sakristan. Alter den samme Finger paa de ømme Steder, det sikre Kendskab til netop mine Vanskeligheder. Saa kom de afstandsfrøbringende Ynglingeaar, in casu tilbragte i Gymnasiet — og da jeg næste Gang mødte Sr. Celine, var jeg uhjælpeligt voksen. Og saa opnaede hun dog samme Resultat som tidligere, nu blot ved Anerkendelse af den uundgaaelige Udvikling og Forstaaelse af ogsaa dette Trin og dets Krav.

Saaledes var det da ogsaa, da vi mødtes sidste Efteraar som Kolleger og nu for første Gang *begge to* sagde »De«. Naar jeg i dette Skoleaar ved min Ankomst passerede 1. Under, hvor Sr. Celine som oftest residerede, skete det sjældent uden et fortroligt Nik hen over Børnenes Hoveder, jo — hun fulgte mig endnu. Saa kom Katastrofen Onsdag d. 21. Marts. Fredag Aften og endnu et Par Gange siden besøgte jeg Sr. Celine paa Hospitalet. Hun kendte mig og sagde igen »du«, ganske vist ikke uden Betænkelighed ved denne Mangel paa Form. Hun led overordentlig meget, forsøgte heller ikke hverken at gaa let hen over det eller det alvorlige i hendes Tilstand, men erkendte tværtimod klart den Byrde, der var blevet lagt paa hende, og som hun paa en Gang taknemmelig og ængstelig bad om at faa Kraft til at bære. Af Sr. Celines Omgivelser i hendes sidste Dage bekræftes det, at hendes Kræfter heller ikke da svigtede paa det Punkt, at hun var rank til det sidste.

Hans Bang.

LÆRERPERSONALET

i 1944--1945

- Kossmann, Hermann, Præst, mag. art., Bestyrer: Engelsk (I. III. R.).
- Bang, Hans, stud. mag: Fransk (R.), Engelsk (II.).
- Bender, Joseph, Præst: Geografi (I. III. - R.).
- Eriksen, Orla Tvede, Præst: Regning og Matematik (II.).
- Geddey, Unger, eks. Lærer, Skolekonsulent: Dansk (I. - R.), Naturhistorie (I. III. - R.), Skrivning (5. I. - III.).
- Johnsen, Johan, Lærer: Bibelhistorie (4. - R.).
- Keller, Paul, Præst: Regning (4. I.), Tysk (III.), Religion (4. 5.).
- Kellermann, Axel, eks. Tegnelærer: Tegning (4. - III.).
- Nielsen, Dora, eks. Lærerinde: Dansk, Historie, Geografi, Naturhistorie (4.5.), Regning (5.), Skrivning (4.).
- Nøsen, Peter, Præst: Tysk (5. II.), Fransk (R.), Religion (IV. R.).
- Otto, Alfred, Præst, Dr. phil.: Historie (I. - R.).
- Pauli, Karl, Præst: Regning og Matematik (III. - R.), Engelsk (IV.).
- Roos, Heinrich, Præst, mag. art.: Tysk (I. IV. R.), Religion (I. III.).
- Samuelsen, Johannes, Præst: Geografi, Naturhistorie (II.), Religion (II.).
- Thomsen, Kurt, Faglærer: Sang (1. - III.).
- Tümmler, Fritz, eks. Gymnastiklærer: Gymnastik (1. - R.).
- Wolfisberg, Josef, Præst: Naturlære (I. - R.).
- Sr. Angelika, Sankt Josefs Søster: Bibelhistorie, Religion (2. 3.), Regning (2.), Geografi (2. 3.), Naturhistorie (2. 3.), Tegning (1. - 3.), Anskuelse (1.), Sløjd (2. 3.).
- Sr. Celine, Sankt Josefs Søster: Bibelhistorie, Religion (1.), Regning (2. 3.), Skrivning (1. 2.).
- Sr. Pauline, Sankt Josefs Søster: Dansk (1. - 3.), Historie (3.), Skrivning (3.).

I Begyndelsen af Skoleaaret vikarierede Hr. H. Krogh for Frk. Nielsen. For afdøde Sr. Celine kom Sr. Clementine.

EKSAMINER 1944

Ved Sankt Knuds Skole bestod i Maj-Juni 1944

Realeksamen:

1. Ove Grønbeck	14,11	mg
2. Torben Jensen	12,44	g+
3. Kjeld Jønsson	14,15	mg
4. Erik Knudsen	13,28	mg÷
5. Walther Okroj	13,44	mg÷
6. Ole Petersen	13,32	mg÷
7. Alfred Rode	13,84	mg
8. Johannes Michael Thomsen	13,72	mg
9. Ludvig Wozniak	13,63	mg÷

Mellemskoleeksamen:

10. Jens Andersen	12,89	g+
11. Gorm Eilertsen	13,93	mg
12. Marcel Winkel Hansen	12,95	g+
13. Peter Hjorth	12,94	g+
14. Finn Hobel	14,54	ug÷
15. Bent Jensen	13,44	mg÷
16. Sven Larsen	11,79	g
17. Franz Lomborg	12,31	g
18. Alex Lundsteen	13,74	mg
19. Kjeld Melskens	14,06	mg
20. Birger Messerschmidt	13,30	mg÷
21. Hans-Otto Poul Pedersen	13,88	mg
22. Finn Petersen	13,73	mg
23. Knud Erik Poulsen	14,15	mg
24. Bent Werner	12,35	g+

Af de 15 Eksaminander i Mellemskolen blev de 7 ved Sankt Knuds Skole, 3 gik over til Gymnasiet.

For Tiden tages Realeksamen af 8, Mellemskoleeksamen af 6 Elever.

Aarets Elever

Realklassen.

1. Jens Andersen. 2. Gorm Eilertsen. 3. Erling Geddey. 4. Marcel W. Hansen. 5. Bent Jensen. 6. Birger Messerschmidt. 7. Steen Messerschmidt. 8. Hans-Otto Poul Pedersen. 9. Knud Erik Poulsen.

IV. Mellemskoleklasse.

1. Bent Aalberg. 2. Hardy Bennis. 3. Ole Brandt. 4. Harald Kjærgaard. 5. Mogens Lind. 6. Kjeld Olsen.

III. Mellemskoleklasse.

1. Frans Aagaard. 2. René Aarøe. 3. Raymond Cailloux. 4. Hugo Faber. 5. Bruno Franz. 6. John Gerdorf. 7. Villy Falck Hansen. 8. Henning Jacobsen. 9. Hans Jørgen Jakobsen. 10. Preben Lyngstrand. 11. Georg Lütjens. 12. Carl Malmroes. 13. Svend Aage Mej Dahl. 14. Henning Nordencrone. 15. Heinrich Offenhäuser. 16. Povl Soelberg. 17. Jørgen Sørensen. 18. Tibor Várkonyi.

II. Mellemskoleklasse.

1. Ole Barfred. 2. Bernard Bévort. 3. Vagn Bjørnslev. 4. Francesco Cristofoli. 5. René Darving. 6. Bernhard Hansen. 7. Torben Hansen. 8. Jack Henrichsen. 9. Anders Hjorth. 10. Magnus Holmgren. 11. Flemming Jensen. 12. Mogens Larsen. 13. Giuseppe Longo. 14. Leif Mel-skens. 15. Percy Mortensen. 16. Erik Reinhardt. 17. John Schiøler Linck. 18. Ole Silcowitz-Hansen. 19. Hugo Wendel. 20. Gaston van Wonterghem.

I. Mellemskoleklasse.

1. Jens Abraham Christoffersen. 2. Hans Bévort. 3. Erik Borggreen. 4. Hans Bølling. 5. Franz Christian Ejstrup. 6. Ole Haagenzen. 7. Henning Hansen. 8. Philipp Hansen. 9. Jørgen Heitmann. 10. Hans Henningsen. 11. Christian Iversen. 12. Henning Jensen. 13. Klaus Jerndorff. 14. Jens Larsen. 15. Bent Lomholdt-Pedersen. 16. Paul Mariboe. 17. Andreas Martensen. 18. Henrik Bender Mortensen. 19. Per Nyborg. 20. Jørgen Nørvig. 21. Bent Ritz Petersen. 22. Bent Thorkilsen. 23. Ole Viffeldt. 24. Bjørn Vigeholm.

5. Underklasse.

1. Preben Abrahamsen. 2. Ole Becher. 3. Poul Bølling. 4. Renato Franz. 5. Max Hedenborg. 6. Orla Jensen. 7. René Karch. 8. René Kirk Andersen. 9. Fritz Larsen. 10. Mogens Larsen. 11. John Liliendal. 12. Gunnar Madsen. 13. José Novella. 14. Thanning Olsen. 15. Kaj Ulrich Pihl. 16. Alf Prytz Jensen. 17. Erik Reistrup. 18. Ole Schelde. 19. Jørgen

Silcowitz. 20. Georg Sørensen. 21. Leif Sørensen. 22. Jørgen Thorkil-
sen. 23. Jan Tønnesen. 24. Guy Wenckens Madsen.

4. Underklasse.

1. Denny Albertsen. 2. Michel Andersen. 3. Bengt Askgaard. 4. Erik
von Benzon. 5. Niels Ole Christensen. 6. Olaf Christensen. 7. Frans
Hansen. 8. Flemming Hjorth. 9. Hans Holler. 10. Christian Høimark.
11. Julian Jetmar. 12. Otto Keller. 13. Otto Krogmar. 14. Mogens
Laursen. 15. Hans Jørgen Linde. 16. Aage Madsen. 17. Kaj Madsen.
18. Per Nielsen. 19. Poul Pedersen. 20. Ib Rasmussen. 21. Svend Ras-
mussen. 22. Mogens Reinhardt. 23. Michael Reiter. 24. Nikolai Schach
Jensen. 25. Eric Schmidt. 26. John Schmidt. 27. Benito Scocozza.
28. Per Skjold. 29. Ib Søderberg. 30. Martin Terman. 31. Bent Ther-
kildsen. 32. Jørgen Veith. 33. Børge Wilhelm.

3. Underklasse.

1. Ole de Blanck. 2. Jørgen Bredholt. 3. Willy Blumenfeldt. 4. Flem-
ming Bützkowsky. 5. Flemming Christensen. 6. Per Christensen. 7. Jan
Edelsteen. 8. Gunnar Galsgaard. 9. Mogens Hansen. 10. Ib Hjorth.
11. Fini Jaworski. 12. Hans Christian Jensen. 13. Povl Kyster. 14. Bent
Mortensen. 15. Bendt Nielsen. 16. Niels Christian Nielsen. 17. Brian
Pedersen. 18. Torben Pedersen. 19. Jørgen Reistrup. 20. Jørn Riedel.
21. Knud Erik Sløk. 22. Finn Sørensen. 23. Benny Thorsøe. 24. Palle
Ulsted-Andersen.

2. Underklasse.

1. Jean Balland. 2. Ole Bang. 3. Jørgen Bille Petersen. 4. Svend
Borggreen. 5. Jan Bredholt. 6. Erik Elnebo. 7. Christian Goos Flag-
stad. 8. Birger Hansen. 9. Jan Hansen. 10. Torben Hansen. 11. Ken-
neth Harlø. 12. Niels Hjorth. 13. Jan Hummer Petersen. 14. Flemming
Ishøj Petersen. 15. Alex James. 16. Jørgen Jensen. 17. Leif Jensen.
18. Erik Kluge. 19. Flemming Larsen. 20. Erik Linde. 21. Per Mar-
kussen. 22. Bent Martensen. 23. Niels Nielsen. 24. Jørgen Nyborg.
25. Jørn Pedersen. 26. Hans Petersen. 27. Jan Pinborg. 28. Bent
Raith. 29. Flemming Romny. 30. Per Sørensen. 31. Uffe Tolderlund.
32. Klaus Vedel Schmidt. 33. Svend Werner. 34. Henrik Ærenlund.

1. Underklasse.

1. Preben Adolph. 2. Jan Baungaard. 3. Erling Bloksted. 4. Kjeld
Borggreen. 5. Ernst Bornholdt. 6. Ole Boyesen. 7. Kjeld Christensen.
8. Ole Christensen. 9. Ralph Christensen. 10. Jørgen Eskildsen. 11. Arne
Otto Hansen. 12. Elvin Jetmar. 13. Paul Johansen. 14. Aage Klarlund.
15. Thorkild Kruse. 16. Peter Kyster. 17. Vincent Kærager Christensen.
18. Ebbe Lind. 19. Helge Lind. 20. Jim Louw. 21. Ole Markussen.
22. Carl Johan Nielsen. 23. Finn Nielsen. 24. Henrik Nissen. 25. Bendt
Pedersen. 26. Fritz Petersen. 27. Per Rydiander. 28. Preben Ther-
kildsen.

J alt 220 Elever

Mærkedage i det forløbne Aar

14. August: Skoleaaret begynder. Mindeord om Elev Ernst Knudsen, der dræbtes under Urolighederne i Juli Maaned. Sr. Celine, som tidligere har været Lærerinde ved Skolen, overtager Sr. Kunigundes Timer.
21. August: 1. Underklasse begynder med 27 Elever. IV. Ml. og Realklassen tager paa Lejrskole til Stasevang med Hr. Bang og P. Samuelson.
24. August: Fri Kl. 12 paa Grund af Varmen. Bestyreren og Lærer Geddey besøger Lejrskolen.
19. September: Fingeret Luftalarm, medens Politiet overfalder. Efter Afblysningen sendes Eleverne hjem; de skal komme i Skole igen, saa snart Sporvognene begynder at køre.
26. September: Kongens Fødselsdag. Eleverne sender en Blomsterhilsen til Amalienborg.
2. November: Frk. Nielsen overtager igen alle sine Timer; Vikar Henrik Krogh fratræder.
3. December: Tidligere Elev, Impressario Max Biltzing, holder om Eftermiddagen Films-Causeri: *Gennem Statterne til Mexico*. Ca. 200 Forældre og Elever var mødt. Hele Indtægten skænkede Hr. Biltzing til Skt. Knuds Skoles Jubilæumsfond.
22. December: Julehøjtidelighed i Salen. Elever fra Underskolen opfører under Sr. Celines Instruktion »Et Jule-spil for Børn« af H. P. Skaarup. — En gammel Elev, cand. oecon. Bernth Andersson, overrækker Jubilæumsfondets Pengegave til Bestyreren. Beløbet, 1335 Kr., er en Gave fra gamle Elever i Anledning af Skolens Jubilæum. Pengene skal gaa til Lejrskolefondet.
15. Januar: Hr. Geddey paa Inspektionsrejse; P. Heggum vikarierer.
1. Februar: Undervisningsinspektørens faglige Medhjælper, cand. mag. A. Simonsen overværer Undervisningen i III. M. (Engelsk), I. M. (Tysk), IV. M.

- (Engelsk) og III. M. (Tysk). — En Del af Skolebygningen lukkes for at spare paa Brændselet.
21. Marts: Sr. Celine sygemeldt. Kl. 11,15 Angreb paa Shellhuset. Eleverne føres straks i Beskyttelsesrum, og alle er i Sikkerhed, da de sidste Bomber falder og Sirenerne lyder. Efter Afvarslingen ca. 11,50 tager Hr. Geddey og nogle ældre Elever ud til Jeanne d'Arc Skolen for at lede efter deres Paarørende.
22. Marts: Der er ingen Morgensang, men Eleverne samles i Gymnastiksalen, hvor Bestyreren taler om Ulykken i Gaar. Eleverne sendes i Paaskeferie, som paa Grund af Brændselsmangel skulde være begyndt allerede den 24. April. Da ikke alle Elever er til Stede, udsendes Meddelelse om Paaskeferie i Radioavisen.
26. Marts: P. Heggum og Bestyreren cykler til Bastrup Sø for at se paa Grund til en Lejrskolebygning.
27. Marts: Kl. 10 Sørgegudstjeneste i Kirken ved Biskop Th. Suhr for de ved Katastrofen den 21. Marts omkomne. Skolen er repræsenteret ved en Fane-deputation.
28. Marts: Fru Geddey begravnes fra Sankt Ansgar. Skolen og de enkelte Klasser har sendt Kranse. Bestyreren, nogle Lærere og Elever følger Baaren til Vestre Kirkegaard.
31. Marts: Forhenværende Elev, Organist Jos. Hammermüller faar følgende Brev: »Det kongelige Bibliotek, der i sin Kort- og Billedsamling ejer et Udvalg Fotografier af betydelige danske Mænd og Kvinder, savner i denne Samling et Fotografi af Dem og vilde derfor være meget taknemmelig for at faa overladt et saadant, eventuelt flere«.
4. April: Skolen begynder igen. For den den 21. Marts haardt kvæstede Sr. Celine vikarierer Sr. Clementine.
9. April: Sr. Celine døde i Dag Kl. 13,30 paa Frederiksberg Hospital.
12. April: Niels Ebbesensvejs Skole, der er beslaglagt af den tyske Værnemagt, faar overladt 5 Lokaler i Sankt Knuds Skole.
13. April: Sr. Celine begravnes fra Sankt Josefs Kirke. 1.—3.

- faar fri og opfordres til at vise den afdøde den sidste Ære sammen med deres Forældre. Skolen sender en Krans og Skolefanen. Rekviemsmessen og Begravelsen ved P. K pferle. Kisten blev baa- ret af forhenværende Elever.
17. April: Kl. 9 Rekviemsmesse for afdøde Sr. Celine ved Bestyreren. Alle Katolikker deltager. — Hr. Ged- dey brækker Anklen og maa holde Sengen.
18. April: Hr. Lærer Jørgensen vikarierer for Hr. Geddey.
24. April: En Officer fra den tyske Værnemagt beslagl g- ger den nye Skolebygning samt Legeplads.
25. April: Eleverne faar i Gymnastiksalen Meddelelse om Beslaglæggelsen og sendes foreløbig hjem. De store Elever hjælper med at rydde Klassev rel- serne.
30. April: Eksamensklasserne genoptager Skolegangen Kl. 8 med 4 daglige Lektioner paa 40 Minutter. — I.—III. undervises i Røde Sal med 2 Lektioner daglig.
2. Maj: Københavns Skoledirektion lukker for al Skole- gang indtil videre.
4. Maj: Eksamensklasserne genoptager Skolegangen. Om Aftenen kommer saa endelig den med Længsel ventede Meddelelse om tysk Kapitulation i Dan- mark. Landet er atter frit. Paa Grund af Nyord- ningen og Befrielsesfestlighederne holdes der fri de følgende Dage.
9. Maj: Skolens Spejdere, II. Absalon Trop, fejrer 25 Aars Jubilæum.
12. Maj: I. - R. genoptager Skolegangen.
14. Maj: De skriftlige Eksaminer begynder. — Frk. Niel- sen sygemeldt paa Grund af Nyrebet ndelse.
16. Maj: Frk. Nielsen indlægges paa Sanks Josefs Hospi- tal.
23. Maj: Alle Klasser genoptager Skolegangen, dog med Indskrænkninger. Eksamensklasserne faar fuld Undervisning, alle andre Klasser to Lektioner daglig.

Paa Vej til en Lejrskole

Det er for tidligt at skrive Historien om Lejrskolens Tilblivelse. Paa den anden Side vil vi gerne give Sankt Knuds Skoles Velyndere et Overblik over, hvad vi har opnaaet, og hvorledes vi har opnaaet det.

Der er Idéer, som saa at sige »ligger i Luften«. Man kan ikke undgaa at komme til at beskæftige sig med dem. Og der er Ønsker, man har næret saa langt tilbage, man kan huske, uden at kunne paavise, hvornaar de første Gang dukkede op i Bevidstheden. En saadan Idé, et saadant Ønske er vor Lejrskole. Men naar man rigtig graver ned i sin Hukommelse, kan man finde Erindringsbilleder, Stadier paa Vejen, hvor man har sagt til sig selv: Ja, naar vi engang kunde byde vore Elever et lille Fristed, langt borte fra Storbyens Larm!

Jeg husker engang, da en gammel Elev kom op til mig for at spørge, om jeg vilde tage med ud paa en Tur for at samle Gipsafstøbninger af Dyrespor i Terrænet. Det vilde jeg, og vi drog af Sted. Vejen førte os til Slagslunde, hvor et af vore københavnske Gymnasier har en Lejrskole. Vi traf Historielæreren i Færd med at høste Tobak, mens Dansk læreren syslede med Komfuret for at tilberede sin Frokost. Drengene var ikke derude, saa vi fik i Ro og Mag set hele Indretningen, og bagefter blev vi hængende ved en Kop Kaffe og hørte lidt om, hvorledes Livet formede sig for Eleverne, naar de havde Lejrskole.

En anden Gang var det et Jubilæumsskrift, som blev tilsendt Skolen i Anledning af, at Østersøgades Gymnasiums Lejrskole havde bestaaet i 25 Aar. Eller vi fik Fingre i en Brochure om Lejrskolens Arbejdsmetoder. Alt dette hidrog til at stimulere Lysten til at skaffe vor egen Skole noget lignende.

Af afgørende Betydning var det, at vore Spejdere erhvervede sig Hus og Grund ved Stasevang Skov i 1941. Vi fik Lov at laane det for en Uge og kunde nu i Praksis prøve, hvorledes Skolens ældste Elever tog paa Undervisning og Opgaver ude i Terrænet, og fra 31. August til 5. September 1942 afholdtes da den første Lejrskole med Realklassen. Forsøget lykkedes over Forventning. Pater Samuelson og Hr. Bang ledede Foretagendet, og det hedder i Programmet, »at man haaber herved at have lagt Grunden til en værdifuld Tradition«.

Ønsket om at erhverve en egen Institution tog nu fastere Form. En Velgører forærede Skolen en Sum til Formaalet, og

da Kunstmalerinde Anna Remy i sit Testamente havde skænket sine efterladte Værker til det til Skf. Knuds Skole knyttede Ungdomsarbejde, afholdtes paa Initiativ af Hr. Kunsthandler Carlo Madsen i Maj 1943 en Minde- og Salgsudstilling, som bragte os et godt Stykke nærmere til Maalet. I Tilslutning til Jubilæumsfestlighederne i Fjor foreslog Fuldmægtig Bernth Andersson, som sad i Festkomitéen, Oprettelsen af et Jubilæumsfond, som skulde tjene til Erhvervelse af den ønskede Lejrskole. Fondet gav ca. 1400 Kr., som blev overrakt Skolen ved Julcafslutningen.

Nu sad vi med en lille Sum, som vilde være tilstrækkelig til at købe et Stykke Jord; men de forvirrede Tider gjorde, at der ikke rigtig kom System i Eftersøgningen. Som det saa ofte gaar, var det en Tilfældighed, som atter vakte Foretagendet til nyt Liv. En Morgen Kl. 9 kimede Telefonen, og en gammel Elev, som havde hørt om vore Ønsker, ringede og fortalte, at han i Avisen havde set et Avertissement, som muligvis var noget for os. To af Lærerne tog hen og talte med Ejendomsmægleren, og det viste sig, at det var en Sommerlejr, der var til Salg. En dejlig Grund med Hus, fuldt Udstyr af Køjer, Tæpper og Spisegrejer, og det hele beliggende lige ned til Søen. Det var kort sagt lige til at flytte ind i — hvis ikke det havde ligget for langt borte. Det laa ovre paa Horns Herred, og den Afstand var mere, end vi turde tiltro baade Drengene og Lærere, naar det kun drejede sig om Weekend-Ture; og det var vi enige om, at hvis vi skulde have en Lejrskole, saa skulde den være saaledes beliggende, at den kunde udnyttes effektivt hele Aaret igennem og ikke blot i de korte Feriemaaneder. Men een Virkning havde dog vort mislykkede Forsøg haft: Spørgsmaalet var paany blevet aktuelt i vor Bevidsthed. Fra nu af begyndte en daglig Kæmning af Annoncerne, og flere Farter blev foretaget ude i Terrænet, hver Gang vi mente at have fundet noget passende. Et Sted var vi lige ved at erhverve en grundmuret Ejendom med tilhørende Tørvemose, som vi havde faaet anbefalet som velegnet til Formaalet; men Rygtet om Tørvemose havde spredt sig med Lynets Hast, og da vi naaede til Ejendomsmægleren efter at have set paa Stedet, var der allerede indløbet flere Tilbud, som syntes mere fordelagtige end vort. Og nu viste det sig pludselig til vor Forbavselse, at Ejendommen aldeles ikke var noget for os. Vi fik forklaret, at det var meget vanskeligt at faa Ministeriets Tilladelse til at købe den, fordi vi ikke var Landmænd, den var for stor til Formaalet, upraktisk indrettet, og Omegnens Børn plejede at drukne i Tørveskærene. Vi forstod jo nok Meningen og trak os tilbage i god Orden. Paany blev Aviserne

gennempløjet, Telefonopringninger, Skriverier, Rejser begyndte igen; men uden at vi fandt det helt rigtige.

Atter var det en gammel Elev, som bragte os paa Sporet. Gennem en Bekendt, som var Ejendomsægler, havde han faaet Nys om et Grundstykke, som laa ved Bastrup Sø, nøjagtig i samme Afstand fra København som Spejderhuset i Stasevang, som vi hidtil ved Imødekommenhed fra Skoletroppens Side havde faaet Lov at laane til Ferie og Lejrscole. Skolebestyreren tog saa en Dag til Bastrup med en Ledsager for at se paa Grunden og — ikke mindst — paa Omegnen. Det viste sig snart, at vi her havde faaet fat i noget, som lovede godt. En stor Grund, svagt skraanende mod Syd og Vest, med Udsigt til Bastrup Sø og Slagslunde Skov, kun et Par Hundrede Meter fra Skovbrynet. Det omgivende Land ved Søen er fredet, saaledes at vi ikke risikerer at faa Naboer med uheldig Bebyggelse. Det hele saa tilpas langt fra Station, at vi er sikre paa at være nogenlunde uforstyrrede i en Aarrække, og dog ikke længere væk, end at man kan udnytte Stedet til Weekend-Ophold.

I Øjeblikket, mens disse Linier skrives, løber Forhandlingerne; men alt er saa grundigt undersøgt og tilrettelagt, at vi kan regne med at have Købet afsluttet inden Sommerferien.

Og saa har vi da gjort vort første og vigtigste Skridt hen imod vor Ønskedrøms Virkeliggørelse: vi har en Grund, og vi haaber inden længe at se en Bygning rejse sig paa den. Naar vi kaster Blikket tilbage, saa ser vi med Tilfredshed, at det foreløbige Resultat, der er naaet, er blevet til ved et udmærket Samarbejde. Det gælder baade vore gamle Elever, og det gælder Lærerne indbyrdes. I Begyndelsen er fortalt om de smaa Impulser, som lejlighedsvis kom til os udefra. Men det er ikke Lejrskolens hele Historie. Mange Tanker er blevet udvekslede, mange Planer født, naar vi Lærere efter endt Dagværk har besøgt hinanden for over en hyggelig Pibe at sludre om det, som udgør en saa stor Del af vor Tilværelse: Skolen og dens Fremtid. Meget af det nye, som i de sidste Aar er indgaaet i Sankt Knuds Skoles Liv, har sit Udspring i disse Aftentimer, og denne kollegiale Aand er det ogsaa, som har gjort Deltagelsen i det ofte brydsomme Arbejde med Lejrskolen let for enhver af os.

Nu ligger Grunden og venter paa at blive bebygget. Det er vort Haab, at Samarbejdet med vore gamle Elever og med Hjemmene maa fortsætte i samme Spor som hidtil. Bliver det Tilfældet, saa vil næste Program muligvis bringe Referatet af vor første Lejrscole i eget Hus.

Georg Heggum.

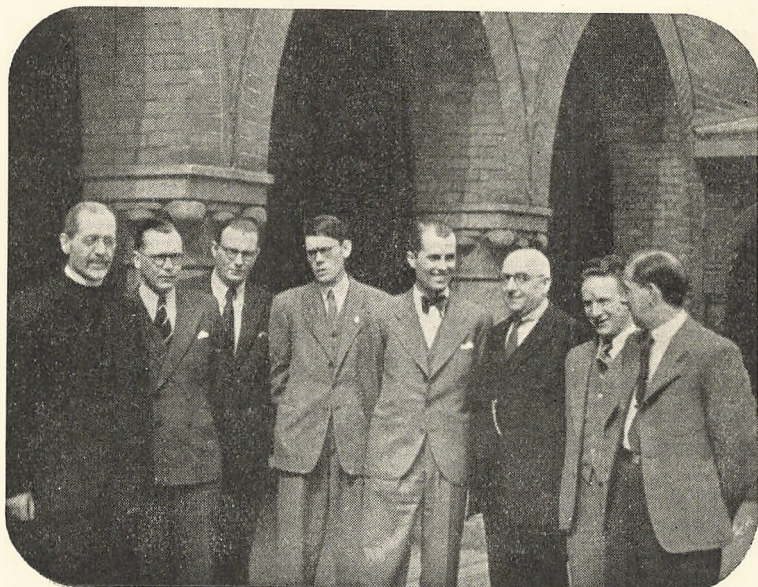
SMÅA GILIM

Skovrider Grams Gen-
nemgang af Hørsholm
Skov er en Oplevelse
paa Lejrskolen.

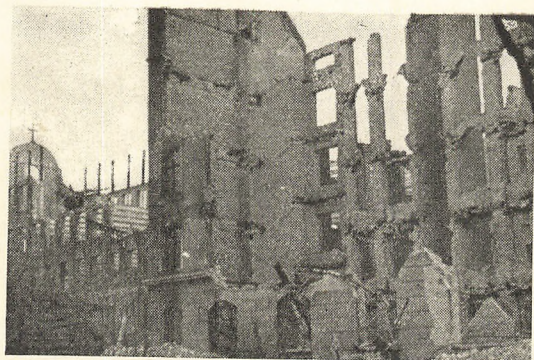
*

Lynskud fra Skolens
Standlejr i 1944: Træf-
sikkerheden opøves.

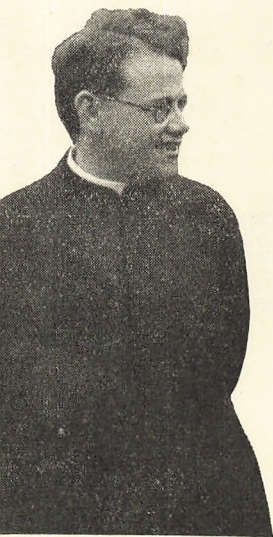

FIRA

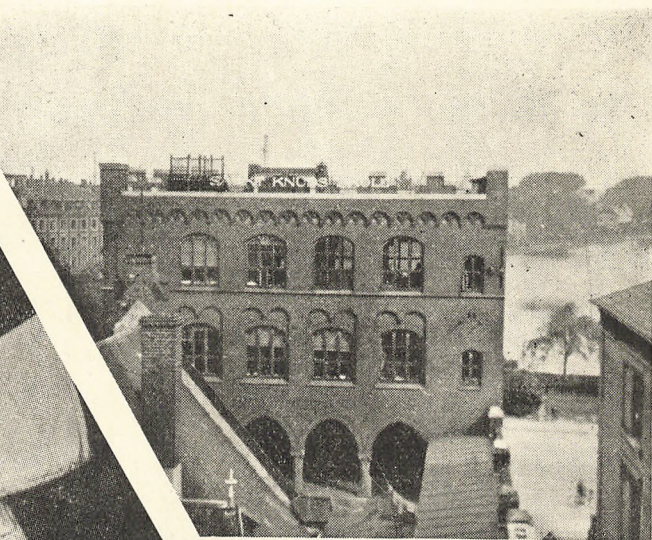
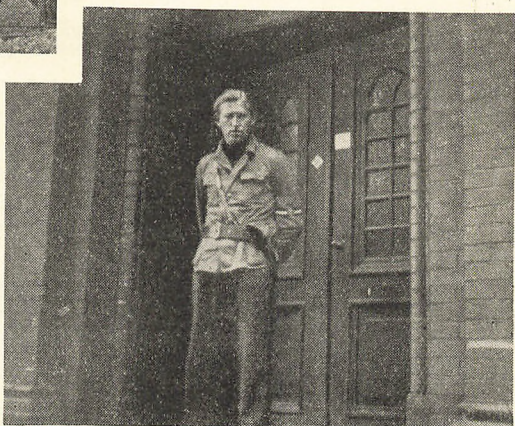
Ligesom tidligere Aar
har mange gamle Ele-
ver ogsaa i det forløbne
Aar aflagt deres gamle
Skole en Visit. Blandt
Besøgene noteres bl. a.
Realisterne fra 1927, der
samlet besøgte Skolen
— og her ses sammen
med R. P. Rector og
Lærer Johnsen.

Det blev et meget vanskeligt Aar for Hovedstadens Skolevæsen. Ganske vist undgik vi den Skæbne, der ramte »Institut Jeanne d'Arc«, men vi fik dog i sidste Øjeblik »Invasionen« at føle: kort før Krigens Afslutning beslaglagde Tyskerne Skolen, saaledes at vi kun kunde benytte den gamle Bygning — og de nye Indbyggere pyntede afgjort ikke i Omgivelserne.

Efter 5. Maj anvendtes Skolen til Internering, og Frihedskæmpere overtog Vagten udenfor Stenosgade 4 C. Men gennem alle Vanskelighederne bevarede Bestyreren sin ukuelige Optimisme — i Bevidstheden om snart igen at kunne benytte sin Skole til til dens egentlige Formaal.

ET LANGT
OG TRANGT AAR

REGNSKAB
FOR
»SANKT KNUDS SKOLES VENNER«

1. AUGUST 1943 Til 31. JULI 1944.

<i>Indtægter.</i>	<i>Kr.</i>	<i>Udgifter.</i>	<i>Kr.</i>
Sparekassebog pr. 31/7		Kontorudgifter, Papir og	
43	405,08	Porto	83,38
Postkonto pr. 31/7 43 ...	44,54	Trykning af Vedtægter	
Kassebeholdning pr.		og Medlemskort.....	38,00
31/7 43	5,66	Ekskursioner	99,21
153 Kontingenter	760,45	Lysbilledforedrag	107,50
Gaver	175,00	Julefest og Fastelavn ...	164,32
Gaver til Jubilæums-		Tilskud til Festskrift og	
skriftet	325,00	Aarsberetning	887,31
Forældreaften 3/10 43...	154,67	Tilskud til Lejrskolen 43	85,26
Renter (Sparekasse)	20,52	do. til Sommerlejrene	
do. (Postkonto)	0,88	43 og 44	37,50
	1891,69	Skolens Udsmykning ...	38,50
		Elevbibliotek til 2. og	
		3. U.	69,15
		1625,43	
		Indestaaende 31/7 44:	
		Sparekassebog	100,60
		Postkonto	48,31
		Kassebeholdning	117,35
		1891,69	

H. Kossmann.

H. Bang.

Det er en Glæde at konstatere, at Interessen for »Sankt Knuds Skoles Venner« er tiltagende. Mange gamle Elever har sluttet sig til i det forløbne Aar og udtalt deres Anerkendelse af Foreningens Arbejde. Takket være denne Tilgang har vi maattet sætte Oplaget af Aarsberetningen i Vejret, idet der samtidig optoges en Del interessante Artikler fra gamle Elever, der her drøfter Oplevelser med gamle Kammerater.

Oplysninger om »Sankt Knuds Skoles Venner«, Vedtægter, Giroblanket m. m. faas ved Henvendelse til Skolens Bestyrer. S. K. S. V.

ERNST KNUDSEN

1. JULI 1944

Da vi i August 1944 begyndte det nye Skoleaar, savnede vi en af vore smaa Elever. Det var vor kære Ernst Knudsen, som under Strejken i Begyndelsen af Juli Maaned blev ramt af et Projektil, medens han befandt sig i sit Hjem; han blev saa haardt saaret, at han Dagen efter døde. Han efterlod et ubeskriveligt Savn hos alle sine kære.

Naar man har kendt Ernst, forstaar man, hvorfor han var saa elsket af alle. Han var en sjælden pligtopfyldende Elev. Om Morgenen mødte han med straalende Øjne og Smil om Munden. Altid var han oplagt, altid interesseret, altid godt forberedt, og han kendte ikke til Uorden med noget som helst. Det var en Fornøjelse at se, med hvilken Glæde og Begejstring han tog Del i alle Fag uden Undtagelse; men Iveren var ikke mindre, naar det gjaldt Leg og Morskab i Frikvartererne. Et smukt Træk i Ernst's Karakter maa ikke glemmes, nemlig hans store Godhed og Kærlighed til de fattige og lidende. Faa Dage før sin pludselige Død lagde han noget af sit bedste Legetøj til Side og bad om, at det maatte blive givet til de fattige Børn. Det var en ren og uskyldig Sjæl, Vorherre kaldte til sig.

Sr. Pauline.

Bogfortegnelse*)

NB. *Skrivematerialerne* og Skolens Bøger faas i Knud Rasmussens Boghandel, Vesterbrogade 60, Tlf. C. 3955. *Tegnemateriel* købes paa Skolen. — Det anbefales at bestille Bøgerne til næste Skoleaar i *Begyndelsen* af Ferien. Eleverne advares mod at skrive Navn i Bøgerne, førend de har forevist dem paa Skolen.

Eleverne skal have et Par *Gymnastiksko*, som skal være forsynet med vedkommendes Navn og opbevares paa Skolen. *Skrivematerialerne* bør gemmes i et *Pennalhus*.

1. Underklasse.

Børnenes Danske Læsebog ABC (Store Udgave). — Friis-Petersen, Gehl og Jessen: Den ny Regnebog I (8. Udg.).

2. Underklasse.

Søndagsmessebog.***) — Fælles Messebønner.***) — Den ny Læsebog for Købstadskolen, 2. Kl. — Fredebo og Kaalund-Jørgensen: Det danske Sprog I (6. Udg.). — Friis-Petersen, Gehl og Jessen: Den ny Regnebog II (7. Udg.). — Barnets første Kort I. — Andersen, Grytter og Wöldike: Ny dansk Skolesangbog I.

3. Underklasse.

Bøger fra forrige Aar: Søndagsmessebog. — Fælles Messebønner. — Andersen, Grytter og Wöldike: Ny dansk Skolesangbog I.

Nye Bøger: Katolsk Katekismus til Skolebrug.***) — Knecht: Kortfattet Bibelhistorie.***) — Den ny Læsebog for Købstadskolen, 3. Kl. — Fredebo og Kaalund-Jørgensen: Det danske Sprog II (6. Udg.) — Kallerup: Dansk Sproglære. — Friis-Petersen, Gehl og Jessen: Den ny Regnebog III (7. Udg.). — Helms: Danmarks Historie. — Christensen: Lille Geografi Nr. 4 (8. el. 9. Udg.). — Christensen og Krogsgaard: Atlas for Mellemskolen og højere Skoler.

4. Underklasse.

Bøger fra forrige Aar: Søndagsmessebog. — Fælles Messebønner. — Katolsk Katekismus til Skolebrug. — Kallerup: Dansk Sproglære. — Helms: Danmarks Historie. — Christensen: Lille Geografi Nr. 4 (8. el. 9. Udg.). — Christensen og Krogsgaard: Atlas for Mellemskolen og højere Skoler.

*) Enkelte Bøger vil først kunne opgives efter Sommerferien eller senere hen i Skoleaaret.

**) Katekismus, Fælles Messebønner og Søndagsmessebog er kun for de kat. Elever og faas enten i »Katholsk Boghandel«, Stenogade 3, eller paa Skolen.

***) Faas kun i »Katholsk Boghandel«, Stenogade 3.

Nye Bøger: Niels Hansen: Bibelhistorie. — Den ny Læsebog for Købstadskolen, 4. Kl. — Fredebo og Kaalund-Jørgensen: Det danske Sprog. — Friis-Petersen, Gehl og Jessen: Den ny Regnebog IV. — Andersen, Grytter og Wöldike: Ny dansk Skolesangbog II.

5. Underklasse.

Bøger fra forrige Aar: Søndagsmessebog. — Fælles Messebønner. — Katolsk Katekismus til Skolebrug. — Niels Hansen: Bibelhistorie. — Kallerup: Dansk Sproglære. — Helms: Danmarks Historie. — Christensen: Lille Geografi Nr. 4 (8. el. 9. Udg.). — Christensen og Krogsgaard: Atlas. — Andersen, Grytter og Wöldike: Ny dansk Skolesangbog II.

Nye Bøger: Den ny Læsebog for Købstadskolen, 5. Kl. — Fredebo og Kaalund-Jørgensen: Det danske Sprog IV. — Kaper og Nielsen: Deutsch für Anfänger (5. Udg.) med Glosebogen (5. Udg.). — Friis-Petersen, Gehl og Jessen: Den ny Regnebog V. — Stockmarr og Bøving-Petersen: Zoologi for Mellemskolen I.

I. Mellemskoleklasse.

Bøger fra forrige Aar: Søndagsmessebog. — Fælles Messebønner. — Katholsk Katekismus. — Kallerup: Dansk Sproglære. — Kaper og Nielsen: Deutsch für Anfänger (5. Udg.) med Glosebogen (5. Udg.). — Christensen og Krogsgaard: Atlas for Mellemskolen og højere Skoler. — Stockmarr og Bøving-Petersen: Zoologi for Mellemskolen I. — Andersen, Grytter og Wöldike: Ny dansk Skolesangbog II.

Nye Bøger: Nye Testamente. — Clausen og Hansen: Dansk Læsebog for Mellemskolen I (8. el. 9. Udg.). — Hedelund: Sprogøvelser. — Friis-Hansen og Chr. Nielsen: Engelsk for Mellemskolen I, med Øvelseshefte. — Friis-Petersen og Jessen: Mellemskolens ny Regnebog I (ændrede Udg.). — Schmidt: Lærebog i Historie for Mellemskolen I. — Christensen: Geografi for Mellemskolen I (16. Udg.). — Christensen og Krogsgaard: Atlas uden Navne I. — Sundorph: Fysik for Mellemskolen I. — Balslev og Simonsen: Botanik for Mellemskolen I. — Andersen, Grytter og Wöldike: Ny dansk Skolesangbog III.

II. Mellemskoleklasse.

Bøger fra forrige Aar: Søndagsmessebog. — Fælles Messebønner. — Katholsk Katekismus. — Nye Testamente. — Kallerup: Dansk Sproglære. — Hedelund: Sprogøvelser. — Kaper og Nielsen: Deutsch für Anfänger (5. Udg.), med Glosebogen (5. Udg.). — Schmidt: Lærebog i Historie for Mellemskolen I. — Christensen: Geografi for Mellemskolen I (16. Udg.). — Christensen og Krogsgaard: Atlas for Mellemskolen og højere Skoler. — Christensen og Krogsgaard: Atlas uden Navne I. — Sundorph: Fysik for Mellemskolen I. — Stockmarr og Bøving-Petersen: Zoologi for Mellemskolen I. — Andersen, Grytter og Wöldike: Ny dansk Skolesangbog III.

Nye Bøger: — Clausen og Hansen: Dansk Læsebog for Mellemskolen II (8. Udg.). — Kaper: Kortfattet tysk Sproglære (17., 18. el. ff. Udg.). — Geil og Molt: Tysk Arbejdshæfte. — Friis-Hansen og Chr.

Nielsen: Engelsk for Mellemskolen II, med Øvelseshefte. — Friis-Petersen og Jessen: Mellemskolens ny Regnebog II (ændrede Udg.). — Jessen og Smith: Aritmetik for Mellemskolen I—III (i et Bind). — Friis-Petersen, Jensen og Jessen: Mellemskolens ny Geometri. — Balslev og Simonsen: Botanik for Mellemskolen II. — Tegnebestik.

III. Mellemskoleklasse.

Bøger fra forrige Aar: Søndagsmessebog. — Fælles Messebønner. — Katholsk Katekismus. — Nye Testamente. — Hedelund: Sprogøvelser. — Kaper: Kortfattet tysk Sproglære (17., 18. el. ff. Udg.). — Geil og Moldt: Tysk Arbejdshæfte. — A. Boldbjerg: Engelsk Grammatik. — A. Boldbjerg: Engelsk Stiløvelse for Mellems-, Real- og Aftenskolen. — Jessen og Schmidt: Aritmetik for Mellemskolen I—III. — Friis-Petersen, Jensen og Jessen: Mellemskolens ny Geometri. — Christensen og Krogsgaard: Atlas for Mellemskolen og højere Skoler. — Andersen, Grytter og Wöldike: Ny dansk Skolesangbog III. — Tegnebestik.

Nye Bøger: Clausen og Hansen: Dansk Læsebog for Mellemskolen III (8. Udg.). — Bæk: 50 Paragraffer. — Christensen: Svensk Læsebog for Mellemskolen. — Svensson: Aus Island.* — Kaper og Bork: Tysk-Dansk Ordbog. — Friis-Hansen og Chr. Nielsen: Engelsk for Mellemskolen III, med Øvelseshefte. — Friis-Petersen og Jessen: Mellemskolens ny Regnebog III (ændrede Udg.). — Pechüle: Mindre Lærebog i Verdenshistorie III. — Christensen: Geografi for Mellemskolen II (14. Udg.). — Christensen og Krogsgaard: Atlas uden Navne II. — Petersen: Kemi for Mellemskolen. — Stockmar og Bøving-Petersen: Zoologi for Mellemskolen II (6. Udg.). — Balslev og Simonsen: Botanik for Mellemskolen III. — Nielsen: Opgaver og Blanketter til det daglige Livs skriftlige Arbejder.

IV. Mellemskoleklasse.

Bøger fra forrige Aar: Søndagsmessebog. — Fælles Messebønner. — Nye Testamente. — Clausen og Hansen: Dansk Læsebog for Mellemskolen III (8. Udg.). — Bæk: 50 Paragraffer. — Christensen: Svensk Læsebog. — Kaper: Kortfattet tysk Sproglære (17., 18. el. ff. Udg.). — Kaper og Bork: Tysk-Dansk Ordbog. — Jessen og Smith: Aritmetik for Mellemskolen I—III. — Friis-Petersen, Jensen og Jessen: Mellemskolens ny Geometri. — Christensen: Geografi for Mellemskolen II (16. Udg.) — Christensen og Krogsgaard: Atlas for Mellemskolen og højere Skoler. — Christensen og Krogsgaard: Atlas uden Navne II. — Stockmarr og Bøving-Petersen: Zoologi for Mellemskolen II (6. Udg.). — Tegnebestik.

Nye Bøger: Rauschen-Otto: Den katolske Kirkes Historie. — Friis-Hansen og Chr. Nielsen: Engelsk for Mellemskolen IV, med Øvelseshefte. — Kaper og Nielsen: Deutsch für die mittlere Stufe (m. Glosebog). — Ingerslev og Petersen: Tyske Realeksamensopgaver II (1908—1935). — Mikkelsen: Latinsk Læsebog for Mellemskolen, eller Nielsen og Hoffmann: Fransk Begynderbog (12. el. ff. Udg.). — Friis-

*) Faas paa Skolen.

Petersen og Jessen: Mellemskolens ny Regnebog IV (ændrede Udg.). — Lomholdt: Eksamensopgaver E (—1937). — Pechüle: Mindre Lærebog i Verdenshistorie IV. — Sundorph: Fysik for Mellemskolen II. — Balslev og Simonsen: Botanik for Mellemskolen IV.

Realklassen.

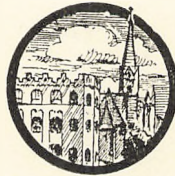
Bøger fra forrige Aar: Søndagsmessebog. — Fælles Messebønner. — Nye Testamente. — Rauschen-Otto: Den katolske Kirkes Historie. — Bæk: 50 Paragraffer. — Kaper og Nielsen: Deutsch für die mittlere Stufe (med Glosebog). — Kaper: Kortfattet tysk Sproglære (17., 18. el. ff. Udg.). — Kaper og Bork: Tysk-Dansk Ordbog. — Ingerslev og Petersen: Tyske Realeksamensopgaver II (1908—1935). — Riis-Jacobsen: Engelsk Læsebog for Mellem- og Realskolens øverste Klasser (2. Udg.). — Riis-Jacobsen: Engelsk Grammatik for Mellem- og Realskolen (9. Udg.). — Nielsen og Hoffmann: Fransk Begynderbog (12. el. ff. Udg.). — Lomholt: Eksamensopgaver E (—1937). Christensen og Krogsgaard: Atlas for Mellemskolen og højere Skoler. — Tegnebestik.

Nye Bøger: Clausen og Hansen: Dansk Læsebog for Realklassen (4. Udg.). — Riis-Jacobsen: Engelske Stiløvelser for Realklassen (7. Udg.). — Jung-Nielsen: Fransk Læsebog (11. el. ff. Udg.). — Friis-Petersen og Jensen: Realklassens Regnebog. — Jessen og Smith: Matematik og Regning for Realklassen. — Erlang: Fircifret Logaritmetavle B. — Eibe: Geometri for Realklassen. — Juul og Rønnau: Geometri for Realklassen. — Schmidt: Frankrigs, Tysklands og Englands Historie siden 1860. — Dahl: Samfundslære for Realklassen. — Christensen: Geografi for Realklassen og Gymnasiet. — Christensen og Krogsgaard: Atlas uden Navne I. — Pedersen: Fysik for Realklassen. — Jørgensen og Andersen: Biologi for Realklassen.

Vor gamle Skole skal bestaa
i Aarenes Vekselspil.
Fra dine Mure skal udgaa
en Ungdom, der kan og vil.

De gamle Elevers Fest og Jubilæumsfond ... Festkomitéen.
Om Bord i Minefartøjet »Lougen« ... Søløjtnant J. Westergaard.
Min Skolekammerat, Ingeniør Petersen ... Kaptajnløjt. »Junior«.
Dage under Aaget ... Anton Jensen.

De gamle Elevers Fest og Jubilæumsfond

Som nævnt i sidste Aarsskrift havde man fra gamle Elevers Side ikke til Hensigt at lade sig nøje med at markere selve Dagen for Skolens 75 Aars Jubilæum. I Februar 1944 traadte fire gamle Elever sammen for at undersøge Mulighederne for Afholdelse af en Elevfest, og efter at have opnaaet Skolens Billigelse gik man i Gang med Forberedelserne. Allerførst maatte Datoen fastsættes og Lokale sikres, tvingende nødvendigt i disse Tider, selvom det at se over et halvt Aar frem i Tiden var en Urimelighed, og bare det, at tro paa at Festen overhovedet kunde blive til noget, krævede en naiv og tillidsfuld Optimisme. Men uden at skele hverken til de faktiske eller de mulige Vanskeligheder lagde man Festen hen til den 14. Oktober i »Borgernes Hus«.

Derefter maatte man se at finde frem til saa mange gamle Elever som muligt. Skolens Kartotek maatte blive Udgangspunktet for disse Bestræbelser, men i Betragtning af, at et meget stort Antal Adresser var Aartier gamle, følte Komitéen sig paa gyngende Grund og havde snarere Fornemmelse af at pusle med Arkivarbejde end af at leve i det aktuelle. Man søgte derfor at skaffe sig allierede ved af hver Klasse gennem de sidste 30—40 Aar at vælge sig en Repræsentant med en »sikker« Adresse. Ad den Vej modtog vi en værdifuld Hjælp, som de paagældende herved bedes modtage vor oprigtige Tak for. Men endda var der rigeligt Arbejde til Komitéen — Konferering med Vejviser og Telefonbog, Forespørgsler til Folk med Ry for stor Bekendtskabskreds og god Hukommelse for samme, Oprettelse af Kartotek til vort specielle Formaal o.s.v., o.s.v. Undervejs supplerede de fire. Fuldmægtig, cand. oecon. Bernth Andersson, stud. mag. Hans Bang, Pater Georg Heggum S. J. og Guldsmed Arne Petersen, sig med et femte Medlem, Assurandør Georg Wæhl, hvis Hukommelse for Personer og Adresser var fuldt saa god at slaa op i som nogen Vejviser og tilmed ikke saa lidt morsommere. Hen paa Efter sommeren var Tiden saa fremskreden, at Opfordringer om Tilmeldelse maatte af Sted uden Tanke paa, hvad der endnu manglede af Adresser. Det var en lidt utryg Fornemmelse at poste de Hundreder af Indbydelser, noget i Retning af at tale i Radio. Og Komitémedlemmernes Sjælefred led slemt Afbræk ved Tanken om det uundgaaelige Antal af gamle Elever, det ikke var lykkedes

at naa ud til, og som maaske endda blev fornærmede. Men alt taget i Betragtning havde vort Arbejde baaret Frugt, Returfordersendelsernes Antal var under Forventning, selvom de kan have faaet Postbudet til at gøre sig sære Tanker om vort Virke.

Men det skulde ikke forundes os at hvile sorgløst paa vore

Laurbær. Den 19. September kom, og det Problem, der fra Vinter til Sommer havde været skudt i Baggrunden, meldte sig med betydeligt større Alvor end hidtil: kunde vi overhovedet holde nogen Fest? Som en Hjælp til Svaret strømmede det ind med Anmeldelser om Deltagelse, saaledes at Komitéen tog Ansvaret og i sin Velkomsttale ved Festen, der havde samlet ca. 250 gamle Elever, kunde udtale:

»Festkomitéen har den Ære at byde Dem alle hjerteligt velkommen. Især skal denne Velkomsthilsen være rettet til de gamle Elevers Nestor, Organist Hammermüller og til Skolens tre sidste Bestyrere, Patrene Kùpferle, Nøsen og Kossmann, der alle elskværdigt har fulgt vor Opfordring til at komme her i Aften. — Som De alle kan tænke, og som mange af Dem véd, er det naturligt ikke uden visse Betæneligheder, man har besluttet sig til at afholde denne Fest. Mange ønsker ikke at forlade Hjemmet, dels af Forsigtighedsgrunde, dels fordi det forekommer dem den værdigste Holdning at indtage over for disse Dages uværdige Levevilkaar. Andre ønsker at bevare den gængse Levevis uanfægtet det længst mulige, idet de derved mener med ikke mindre Værdighed at staa Tilskikkelserne imod. — Det tilkommer ingen at sætte sig til Doms over disse Reaktionen, ej heller vor Komité. Vi udsendte derfor Indbydelserne som planlagt. Da der meldte sig et tem-

melig stort Antal, mente vi ikke at kunne sidde deres udtalte Ønske om en festlig Sammenkomst overhørig.«

Festen blev en stor Begivenhed ogsaa i Skolens Historie ved den Hyldest til baade Institutionen som Helhed og enkelte af dens Mænd, der i mange Taler blev givet Udtryk for. Talerne maatte selvfølgelig som alt andet rationeres stærkt, baade i Antal og Tid. Man havde ikke kæmpet sig igennem Listen over anmeldte Talere, da Aftenens toast-master maatte meddele, at Tiden ikke var til flere, og at han gav Ordet til den sidste Taler, Pater K pferle. Minutlangt og jublende Bifald hilste vor tidligere Bestyrer og mangeaarige Lærer, og hans Ord om Sankt Knuds Skoles Opdragelse til Kristendom og Danskhed og til sidst hans Ønske om, at det, naar Danmark var blevet bygget op igen, vilde vise sig, at mange af Skolens tidligere Elever havde været medvirkende hertil, gav Forg ngernes Tak og Hyldest det rette Perspektiv. Som eneste Form for Underholdning fremvistes i Aftenens Løb Skolefilmen, der hørte hjemme her i denne Kreds og blev hjerteligt modtaget.

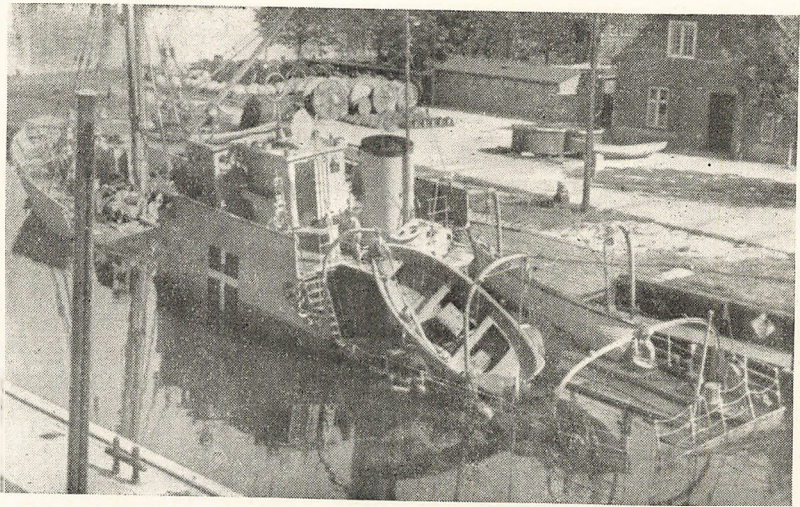
Næppe havde Komitéen sundet sig paa den lykkeligt overstaaede Fest, før den gik i Gang med at udsende Opfordring til at slutte op om Skolens Jubilæumsfond, der allerede selve Festsaftenen havde modtaget de første Bidrag. Denne Gang var Arbejdet ikke saa stort som sidst og i hvert Fald udførtes det med større Garanti, da vi havde en Del rigtige Adresser. Til det mere rutinemæssige Arbejde fik vi begge Gange god Hjælp af Skolens tre ældste Klasser. Indbetalingsfristen var ansat til den 15. December, og ved Juleafslutningen den 22. kunde Komitéen overrække Skolens Bestyrer Pengegaven fra de gamle Elever, som stillede Skolen frit med Hensyn til den Brug, den maatte ønske at gøre deraf.

Festkomitéen.

Søljtn. J. Westergaard

Lidt om Begivenhederne før og omkring 29. August 1943 om Bord i Minefartøj „Lougen“.

Det sænkede Minefartøj »Lougen«

I Sommeren 1943 gjorde jeg Tjeneste som Næstkommanderende i Minefartøjet »Lougen«, der sammen med Søsterskibet »Laaland« hørte til Søværnets nyere Skibe, bygget i 1941.

Vi hejste Kommandoen i de 2 Skibe den 30. Juni og afgik Dagen efter til Farvandet Syd for Fyen for der at støde til »Lossen«, det gamle Mineskib fra 1910.

»Lossen«, »Laaland« og »Lougen« udgjorde tilsammen Mineskibsgruppen med »Lossen« som Gruppeskib.

I de følgende 2 Maaneder skulde de 3 Skibe paa Øvelsestogt med Uddannelse af Mineelever og Værnepligtige for Øje.

Farvandet Syd for Fyen, der var valgt som Øvelsesomraade, egnede sig glimrende til Formaalet.

Dels var Farvandet, saa vidt man kunde paaregne, ikke alt for spækket med engelske Miner, dels egnede Ærøs Østkyst, nærmere betegnet Revkrogen, sig udmærket til Øvelser med Udlægning af Kabelminespærringer.

Alt tegnede til, at vi vilde faa en saa god Sommer ud af det, som man nu kunde forvente, naar Landet var besat, og man alligevel skulde gøre sit bedste i det Omfang, som Tyskerne tillod.

Juli Maaned gik da ogsaa fredeligt og roligt.

Tilsyneladende var Tilstandene i Danmark ikke forandret i nævneværdig Grad, men vi hørte selvfølgelig al den engelske Presse, der kunde afses Tid til, og fulgte spændt Landgangen paa Sicilien.

Da de store Luftangreb paa Hamburg og Kiel begyndte, kunde vi om Natten se Ilden fra brændende, nedstyrtende Maskiner og høre dumpe Drøn fra detonerende Bomber, der faldt over Kiel.

Fra først i August begyndte Begivenhederne som bekendt at tage Fart ogsaa herhjemme.

Sabotagerne tog til i Omfang, og selv om Bord i Skibene, der det meste af Tiden holdt Søen, sporedes tydeligt den fortættede Stemning, der snart skulde naa sin Klimaks.

Søndag den 22. August laa vi i Svendborg for at komplettere Besoldninger og give Besætningerne Landlov.

Ved Landlovsparaden blev det indskærpet Besætningerne, at de skulde afholde sig fra Sammenstød med Tyskerne.

Der var Dagen forinden ankommet et større Kontingent tyske Tropper til Byen.

Paa Turisthotellet blev det forbudt vore Folk at vise sig, da der de sidste Dage havde været nogle vældige Slagsmaal mellem Tyskerne og de danske Orlogsgaster, der var om Bord i de i Svendborg stationerede Minestrygere.

Søndag Aften hørtes voldsom Skydning i Byen omkring Torvet, og der blev sendt Patruljer i Land for at kalde vore Folk om Bord.

Der var dog ikke sket noget særligt, udover at nogle Tyskere var blevet saaret, og det var jo ikke noget at være ked af.

Om Mandagen afgik vi igen til Revkrogen, hvor vi skulde afholde de sidste Øvelser, for derefter at afgaa til København.

Onsdag Morgen stod Mineskibsgruppen Øst over gennem Svendborgsund og op gennem Storebælt og Nord om Sjælland til Isefjorden, hvor vi i Bramsnæsvig omladede alle vore Miner.

Torsdag fortsatte vi mod København, men ankrede op for Natten Syd for Helsingør.

Her laa vi saa og fordøjede de sidste nye Rygter, der havde naaet os: Københavns Havn og Holmen var besat af 50.000 Tyskere, Flaaden skulde afleveres og mere af samme Skuffe.

Vi, »Lougen« Officersbesætning, der bestod af Chefen, Kaptajn-løjtnant Hastrup, jeg selv, 3. Kommanderende, Søløjtnant Kehler og 1. Mester Skjoldan Jørgensen, sad i Officersmessen og drøftede de forskellige Muligheder.

Var det Meningen, at vore Skibe skulde tages af Tyskerne, syntes vi, at det var en forbandet daarlig Idé at gaa ind paa Holmen næste Dag.

Der vilde vi uhjælpeligt være fanget som Rotter i en Fælde uden Muligheder for at slaa os igennem og komme ud.

Naa, aften all, saa havde vi jo kun at adlyde vore Ordre, og inderst inde kunde i hvert Fald jeg ikke rigtig tro paa, at Tyskerne vilde

være gemene nok til at lave den Svinestreg, de satte i Scene Dagen efter.

Nu er jeg en Kende klogere, og det er vi vel alle.

Fredag Eftermiddag gik vi som forud bestemt ind paa Holmen og fortøjede ved Torpedobaadsbroerne.

Rygterne svirrede om Ørene paa os, og vi blev nu ganske klar over, at der var Optræk til noget alvorligt.

Al Landlov var inddraget, og Telefonerne paa Holmen var blokerede med Samtaler til Byen og omvendt.

Vi i de hjemvendte Skibe havde om Aftenen Besøg af vore Koner, der selvfølgelig var noget ængstelige efter de sidste Dages Begivenheder med Strejke, Mord, begaaet af Tyskerne, og Sabotager, men vi, der ikke vidste mere end alle andre, kunde kun forsøge at berolige dem ved at fortælle, at det var vældig fint alt sammen.

Lørdag den 28. Kl. 10 strøg vi Kommando, stadig efter Programmet: men faa Timer efter blev Besætningen, der lige var gaaet i Land med sit Tøj, beordret om Bord igen.

Jeg blev kaldt ind til Chefen, der kort meddelte mig, at Situationen nu var alvorlig, og at Skibet øjeblikkelig skulde gøres klar til Afgang med fuld Udrustning om Bord.

Tyskerne havde stillet Regeringen et Ultimatum, men hvad det nærmere gik ud paa, vidste Chefen ikke, og vi kunde kun gisne paa det, som vi nu alle ved.

Kl. 18 blev Officererne samt Minekvartermesteren kaldt ind til Chefen, der meddelte os, at vi nu sammen med »Laaland« skulde gaa fra Holmen og over i Søminegraven og der ligge klar til øjeblikkelig Afgang, saafremt Tyskerne skulde trænge ind paa Holmen.

Søminegraven er kort fortalt en Kanal paa den anden Side af det Holmen, man ser over mod fra Københavnssiden.

Indsejlingen til den er mellem Batteriet Sixtus og B. & W.s Flydedok.

I Flydedokken, som vi passerede i faa Meters Afstand, laa der en tysk Hjelpekrydser med Kanonerne strittende ned paa »Laaland« og »Lougen«.

Øvre paa Langeliniesiden laa der adskillige tyske Orlogsfartøjer med Masser af Kanoner, saa hvis vi i Løbet af Natten skulde forsøge at slippe ud, maatte vi være mere end kvikke, al den Stund vi kun havde 2×2 20 mm A. L. Rekykanoner om Bord.

Efter at have fortøjet i Søminegraven med Stævnen udefter og kun de nødvendige Fortøjninger i Land samt stukket Folk ud til med Sekunds Varsel at lade gaa Fortøjningerne, blev vi igen kaldt ind til Chefen, hvor vi fik at vide, at der nu var kommet Ordre fra Chefen for Kystflaaden, der med sin Stab holdt til i »Peder Skram«, som laa ved Mastekranen paa Holmen.

Ordren gik ud paa, at saafremt noget alvorligt indtraf, vilde der fra »Peder Skram« blive givet et af følgende 2 Signaler til samtlige under Kommando værende Skibe paa Holmen:

1. »Afgaa«, hvilket betød, at vi skulde forsøge at afgaa til svensk Territorialfarvand.

2. »Sænk«, hvilket betød, at Skibene skulde sænkes eller ødelægges i den Grad, det var os muligt for derved at unddrage Tyskerne vore Skibe.

Til det Brug havde vi om Bord en 20 kg Bombe, der efter nærmere Ordre fra Chefen blev anbragt af mig omtrent midtskibs, lige over Kølen.

I Midten af selve Bomben blev Tændpatronen anbragt og de 2 Ledninger fra den trukket op til Stirridset i Officersmessen og tilsluttet Urværket, der kunde startes ved at trykke en Fjeder ned, hvorefter Bomben vilde bringes til Sprængning smaa 10 Minutter efter.

Vagten blev nu sat saaledes, at hele Besætningen skulde være fuldt paaklædt, men Halvdelen maatte opholde sig om Læ.

Officersvagten blev ordnet saadan, at jeg havde Vagt til Kl. 24, Chefen fra Kl. 00 til Kl. 4 og 3. Kommanderende fra Kl. 4 til Kl. 8, d. v. s. saa langt naaede vi altsaa ikke.

Vejret var surt hen paa Aftenen paa min Vagt.

Det regnede og blæste, og jeg var trukket i Olietøj og Søstøvler og gik det meste af Tiden frem og tilbage paa Fordækket, mens Tanker og Forestillinger om, hvad der nu vilde ske, kørte gennem Hovedet paa mig.

Var det mon muligt, at man skulde sprænge dette rare, hyggelige Skib i Luften, her hvor jeg havde tilbragt saa mange gode Dage?

Jeg vilde ikke tro det, men følte mig overbevist om, at vi nok paa en eller anden Maade skulde kunne slippe af Sted og paa den Maade snyde Tyskerne.

Vagten forløb ellers fredeligt, og Klokkeren 24 afløstes jeg af Chefen og gik ned i Messen, hvor jeg smed mig paa Sofaen og blundede.

Klokkeren 4 hørte jeg Kehler blive purret ud og tænkte: »Saa er der da ikke sket noget endnu«.

Kehler trampede op ad Trapperne, og saa var der Ro igen, men kun et Øjeblik, saa lød der et Brøl fra ham: »Signal fra »Peder Skram«, »Sænk!«, og op røg vi allesammen.

Chefen gav Ordre til 1. Mester om at starte og sagde: »Vi prøver at slippe ud«. »Selvfølgelig«, svarede vi, og næsten samtidig havde Mester faaet Motorerne startet.

I det samme oplystes hele Havnen af Projektører fra de tyske Skibe, baade fra Langelinie og fra B. & W.

At slippe ud gennem det var lige saa umuligt som at køle Snaps i Helvede, og Chefen gav da Ordre til Kehler om at faa hele Besætningen i Land i nærmeste Beskyttelsesrum.

Dette var sket i Løbet af faa Sekunder, og da Meldingen kom om, at Besætningen var fuldtallig i Land, gik Chefen og jeg nedenunder.

Chefen saa paa sit Ur og sagde: »Start Uret, Næstkommanderende«.

Jeg trykkede Fjederen ned, og vi forvissede os begge om, at Uret tikkede og gik saa i Land og søgte Læ bag et Magasin.

Minutterne forekom os frygtelig lange, og da der var gaet 10 Minutter, og vi rundt omkring hørte og saa Detonationerne fra andre af Skibene, blev vi begge utaalmodige og var paa Spring til at fare om Bord igen og se efter, hvad der kunde være i Vejen.

I samme Nu saa vi et Glimt, der efterfulgtes af et Brag, og saa regnede det ned omkring os med Vragstumper fra »Lougen«.

Vi stod stille lidt, indtil vi ikke kunde høre mere falde ned, og sprang saa ned til Skibet, der allerede laa med Agterskibet under Vand.

Synke helt kunde det ikke paa Grund af den ringe Vanddybde.

Oppe paa Broen brændte det, og Nedgangen til Officersbeboelsen midtskibs var et Virvar af forvredne Jernplader, splintret Træværk og Brand.

Der var ingen Tvivl om, at »Lougen« var saa ødelagt, som den kunde blive, og vi gik i Land igen i en underlig, uvirkelig Stemning, hen til Besætningen i Beskyttelsesrummet.

Stadig hørtes Detonationer ovre paa Holmen og Skyderi, men endnu havde vi ingen Tyskere set.

Da vi naaede Beskyttelsesrummet, meddelte Kehler, at der var kommet Ordre om, at hele Besætningen skulde møde i Planbygningen paa Nyholm.

Da vi naaede derover, kunde vi se vore andre Skibe ligge kæntrøde og brændende rundt omkring, mens det knitrede og knaldede, naar Ilden i et Skib naaede Ammunitionsmagasinerne.

I Planbygningen var samtlige Skibsbesætninger samlede.

Chefen for Kystflaaden holdt en kort Tale og meddelte, at den danske Flaade var sænket med Ære, at Tyskerne nu satte sig i Besiddelse af Holmen, og at vi alle skulde lægge vore Vaaben, idet der fra højere Sted var givet Ordre til ikke at gøre Modstand overfor Tyskerne.

Det lød fælt.

Med Hensyn til at gøre Modstand kunde vi for Resten, efter at have sænket Skibene, ikke foretage os store Ting, eftersom kun en Del af os var forsynede med Vaaben, d. v. s. ældgamle Tromlerevolvere, der overfor moderne Haandvaaben ikke havde megen Virkning.

De fleste smed da ogsaa Revolverne og Ammunitionen i en Dynge; men nogle, deriblandt jeg selv, syntes, at det var et Nummer for surt.

Jeg spekulerede paa, hvordan jeg i en Fart skulde slippe væk fra Holmen.

Fra Kvintus Batteri førte en Laage ud til Refshalevej, og der, mente jeg, laa den eneste Mulighed for at komme ud.

Da der endnu ingen Tyskere var set, havde jeg ingen Vanskelighed ved at spadsere ud af Planbygningen og løbe over Flydebroen til Kvintus og forbi den brændende »Lougen« hen til Gitterlaagen.

Men jeg var for sent paa den, for der stod allerede en 3—4 Tyskere, de første jeg saa den Morgen, alle med Maskinpistoler, saa der var ikke noget at gøre.

Jeg vendte om igen og løb ned efter Værftsbrovagten ved Prinsesse-gade; men det var efterhaanden blevet lyst, og Tyskerne kom nu rask væk kørende ind, saa hvor nødig jeg end vilde, maatte jeg vende om og gaa tilbage til Planbygningen, hvor Besætningerne stadig opholdt sig med Undtagelse af nogle Stykker, der ligesom jeg havde forsøgt at slippe af Sted.

Der var stadig ingen Tyskere her, men det varede kun kort, saa kom de kørende op foran Bygningen og sprang ud af Vognene.

Chefen for Kystflaaden henvendte sig til den tyske Officer, der havde Kommandoen, og meddelte øjensynlig denne, at samtlige danske Styrker paa Holmen overgav sig, og at ingen bar Vaaben.

For en Sikkerheds Skyld blev de, der endnu ikke havde afleveret

deres Revolvere, endnu en Gang opfordret til at gøre det, da Tyskerne havde meddelt, at det ellers vilde gaa ud over alle.

Der var jo ikke stort at gøre, og der røg endnu nogle Tom Mix Revolvere hen i den Dyng, der allerede laa der, og saa var vi altsaa Tyskernes Fanger.

Der kom nu Ordre til, at samtlige Officerer skulde træde an udenfor Planbygningen og derfra afgaa under Bevogtning til Chefen for Kystflaadens Kontor, der laa sydligere paa Holmen.

Sure og triste begyndte vi at traske af Sted; men det varede ikke længe, førend vi vaagnede op.

Nervøse som de var, havde Tyskerne nede fra Hønseløbet, Indsejlingen til Holmen fra Havneløbet, troet, at der blev skudt paa dem, hvorpaa de omgaaende aabnede Ild med 20 mm A.L. Skyts lige hen i Hovedet paa os, der kom gaaende.

Da de lige saa nervøse tyske Krigere paa Hjælpekrydseren i B. & W.s Flydedok hørte Skyderi, var de straks klar over, at vi skød paa dem — med Ryggen til.

Saa kom vi ogsaa under Beskydning fra dem.

For at der ikke skulde være noget at tage fejl af, skød de ogsaa paa os fra den anden Side af Søminegraven samt ovre fra Toldboden.

Det varede selvfølgelig ikke ret længe, førend vi var klar over, at det her ikke var saa godt.

Især Skyderiet fra Hønseløbet saa grimt ud.

Der skød de med Tracerprojektiler, og jeg var bombesikker paa, at hver evige eneste Lysspyd havde Kurs lige i Hovedet paa mig, men mærkværdigvis blev kun een ramt, Søløjtnant Prause, der fik en 20 mm Granat i Foden.

En anden fik en Granat igennem en lille Sæk, som han bar paa Nakken med noget af sit Tøj, han havde naaet at bjærge i Land.

Dette vanvittige Skyderi var nu heller ikke blevet mange Sekunder gammelt, førend vi alle var sprunget ind ad Vinduer og Døre i den nærliggende Spantelofthbygning, hvor vi kravlede rundt bag Ølkasser og andre gode Sager, mens Kuglerne fløjtede ind gennem Vinduerne fra begge Sider eller smækkede ind i Murværket.

Jeg havde sammen med Hastrup, min Chef fra »Lougen«, mavet mig frem gennem en Gang i Stueetagen og ud i Marketenderiets Køkken, hvis Vinduer vendte ud til Vejen og Plænen foran Søofficersskolen.

I Køkkenet var der kun os to.

Vi laa paa Maven, Hastrup bagved Komfuret, saa han ikke kunde ses fra Vinduerne, jeg selv ved Siden af Komfuret, saa jeg kunde se ud.

Noget efter stilnede Skydningen af, og jeg rejste mig paa Knæ for at se, hvordan det stod til udenfor.

Jeg var dog næppe kommet op, førend 2 Tyskere kom til Syne i Vinduerne.

De saa mig øjeblikkelig og hylede: »Hände hoch«, mens de rettede Riflerne imod mig.

Begge de to Krigere var grønne og fortrukne i Ansigterne af Ophidselse.

Øjnene skinnede vildt, og Riflerne rystede i Hænderne paa dem, alt imens de hylende som en Flok Idioter skreg, at jeg skulde komme hen og kravle ud ad Vinduet til dem.

Jeg tror nok, at jeg var en Kende bleg om Næbbet.

De Kanoner saa kedelige ud, og da jeg med Hænderne i Vejret var naaet hen til Vinduet en halv Meter fra Tyskerne, lød der et gevaldigt Rabalder, og saa drattede jeg ned bag Vindueskarmen med højre Arm hængende i nogle Laser og i øvrigt ødelagt saa fint, som man kan forlange af et enkelt Riffelprojektil.

Det gjorde nederdrægtigt ondt og saa heller ikke godt ud med Blodet væltende ud af Armen sammen med Knoglesplinter.

Et eller andet Sted i Bygningen skød Tyskerne vistnok efter vore Kammerater, for mens jeg laa under Vinduet, kom der styrtende en Del af dem ind i Køkkenet ude fra Gangen.

De maatte ogsaa op med Labberne for de to, der havde ordnet mig, og blev beordret ud gennem Vinduet.

Som sidste Mand kom Hastrup frem og hjalp mig paa Benene og ud til de øvrige.

Hastrup og jeg forsøgte at overtale Tyskerne til at lade mig komme til en Læge, men det kunde der ikke være Tale om.

Sammen med de øvrige, der var kommet gennem Vinduet, blev vi med en Riffel i Ryggen jaget den modsatte Vej.

Vi lavede dog stadig Vrøvl, og da vi havde gaaet i maaske 5 Minuter, fik han og jeg Lov til at vende om for at komme hen til K. S. A., Kasernens Sygeafdeling.

Jeg var nu rigtig godt sløj og slap i Knæene af Blodtab, men holdt den da gaaende, indtil vi kom hen til Planbygningen, hvor vi blev jaget ind af en Tysker, der sagde, at vi ikke kunde komme over paa K. S. A., saa længe Danskerne blev ved med at skyde.

Han var ikke klogere, sølle Fyr.

Hastrup fik nu flaaet Jakken af mig, rev en Strimmel af Skjorten og snørede Strimlen om Armen oppe ved Skulderen.

Det stoppede lidt paa det Blod, der var tilbage.

Efter hvad jeg senere har kunnet faa oplyst, varede det 15 à 20 Minutter, førend vi fik Tilladelse til at gaa over paa K. S. A.

Da vi naaede derover, var der allerede Travlhed med andre saarede. Vagthavende Læge var tilfældigvis en af mine Venner.

Han havde været Gruppelæge i Mineskibsgruppen om Sommeren, og da han saa mig komme dinglede ind, modtog han mig med første Linie af den gode gamle »Old sailors never die«, den Sang, vi havde skraalet saa mange Gange i Løbet af Sommeren, naar vi om Aftenen efter endt Arbejdstid sad nede i Messen og hyggede os ved en Flaske og fortalte Historier fra den Gang, vi fo'r paa de store Have.

Det her med »Old sailors never die« lød jo meget opmuntrende, og Resten er der ikke meget ved.

Jeg endte paa Kommunehospitalet, hvor de gjorde alt for at faa Armen til at blive hængende; men 12 Dage efter maatte den af alligevel, og en Uge efter kunde jeg igen begynde at dingle rundt paa Gulvet og saa smaat begynde at trække nogle af alle de Flasker op, som jeg havde faaet foræret.

Jeg kedede mig aldrig paa Hospitalet, men ærgrede mig tit over, at jeg ikke havde faaet Lejlighed til at knalde et Par af de Fyre ned.

Søljøtnant J. Westergaard.

En gammel Elev, Kaptajnløjtnant „Junior“, skriver om en Skolekammerat:

Vi kaldte ham Peter. Officielt hed han Ingeniør Petersen og var under dette Navn kendt over hele Midtjylland fra Holstebro—Randers til Esbjerg—Kolding. Hans rigtige Navn er Løjtnant Raymond G. Petersen, udgaaet fra Sankt Knuds Skoles Realklasse i 1928.

Raymond Petersen begyndte sin illegale Tilværelse i Brande, hvor han organiserede en Sabotagegruppe, der arbejdede med Jernbanesabotage. Ret hurtigt kom han i Forbindelse med den senere Jyllandsleder og kom til at rejse i midtjydske Distrikt.

Han organiserede Modstandsbevægelsen i alle midtjydske Byer og gjorde det saa fortræffeligt, at midtjydske Distrikt var et af de bedst organiserede Omraader i Landet, saa godt, at Gestapo aldrig fik rigtig fat i midtjydske Distrikts Styrker.

En Overgang, medens vi ventede paa en Oberstløjtnant, der skulde overtage Distriktet, var han konstitueret som Chef.

Hans Hverv omfattede foruden Organisation af Styrkerne Vejledning og Instruktion af Bylederne, Forbindelse mellem Byerne og Distriktet og Fordeling af Vaaben og Ammunition.

Hans Stilling var ikke ufarlig; det rummede en stor Fare stadig at skulle rejse rundt, og mere end een Gang var Gestapo i Hælene paa ham, men det lykkedes ham heldigvis hver Gang at klare den.

Paa sine Rejser var Løjtnant Petersen altid ledsaget af sin kvindelige Sekretær, som han efter den 5. Maj overraskede os alle ved at præsentere som sin Kone. Det viste sig, at de allerede for flere Maaneder siden havde giftet sig »under Jorden«.

Raymond Petersen har gjort sin gamle Skole Ære; han udførte sit Job paa en beundringsværdig Maade, som har vundet megen Anerkendelse, der er kommet til Udtryk derved, at han nu sidder som Stabschef hos Chefen for Midtjydske Distrikt.

Junior.

Dage under Aaget —

— Den 28. August 1943. Denne Eftermiddag var jeg med til at brænde vigtige Papirer paa 1. Pionerbataillon's Kontor i Ryvangen. — Spændingen mellem danske og tyske var paa sit højeste.

Sent paa Dagen gik jeg ned paa Salonskydebanen ved Ole Niensensvej. Her var der fredeligt og stille. Solen glødede i Rønnebærrerne, der

hang i tunge, røde Klaser paa Træerne. Nogle fuldmodne Klaser var faldet paa Jorden og laa i det varme, gule Sand og luede som Blod. Jeg plukkede Klaserne fra Træerne til at pynte med hjemme.

— Hvor suste I vemodigt i Sensommervinden, I Træer! — Vidste I mon, at under jeres Kroner skulde Martyrere blandt Danmarks Søner for sidste Gang lade Aftensolen falde paa deres Ansigter?

— Saa fulgte Dagen, hvor Danmark sagde Nej og huggede Sværdet i Undertrykkerens Hæl. — Dage i Sorg fulgte, — og saa kom Fangenskabet, — først under ækle, svinske Forhold i tysk Kaserne; — ak, jeg husker, at en ung Tysker haanlig sagde til mig: »Hvor var jeres Panservaaben, hvor var jeres Luftvaaben?« — Jeg husker, de lod os se den tyske »Panser«-Divisions Materiel! — Bluff! det meste af det! »Camouflage« af Krydsfiner og Blik i store Mængder.

Senere kom vi til den skønt beliggende Sandholmlejr. — Ak, hvor ved man først rigtigt, hvad Frihed er, naar man har prøvet Dag efter Dag at trave langs Pigtraaden og spekulere over Maskinpistolernes Rækkeevne. — Jeg husker, at Pastor Geertz-Hansen kom og læste Messe for os katolske Soldater. Paa det enkle Alterbord havde vi anbragt Efteraarets Blomster, og bag Alteret hang et Dannebrog.

— Men »frie« blev vi da igen, — frie til at genoptage Kampen mod Undertrykkeren. Vi havde læst, at hans meget omtalte Organisations-talent intet var værd, og at vi danske kunde være mindst lige saa sne-dige som Tyskerne.

— Ja, mange spændende Episoder oplevede vi mellem Fangenskabet og Befrielsens Dag.

— Det var farligt at træde den tyske Ørn over Kløerne. Det vidner Gravene i Ryvangen om!

— En Nat i April kastede en Del amerikanske Maskiner, som saa ofte før, Faldskærme ned med Jerntromler, indeholdende Vaaben. Det var i Nordsjælland.

— Det skete da, at nogle af Tromlerne faldt forkert og først blev fundet ret sent. Fundet var allerede meldt til den tyske Værnemagt!

Tilfældigt var jeg blandt dem, der fik med det at gøre, — og væk skulde det, — eller eventuelt ødelægges.

— Først fjernede vi saa mange Maskinpistoler, Haandgranater og al den Ammunition, vi kunde, i en Fart. — Derefter tog vi fat og slæbte en stor Tromle med en svær Mitrailleur med Tilbehør væk. I det samme blev der fløjtet — nu var Tyskerne der. — Tromlen kom væk. Den laa og rumlede afsted paa en Vogn, medens Tyskerne havde travlt med at afspærre. — De søgte efter os med Sporhunde, men vi vadede 2 km gennem en Aa med vore Vaaben, og saa tabte de Sporet. Alt blev gravet ned i en Skov, hvorfra det senere blev hentet. —

— Vi slap godt fra det, men andre maatte dø for Danmarks Sag. For dem beder vi: — *de hvile i Fred!*

Anton Jensen.

NAVNE OG NYT

Bryllup

Povl Erik Svane (31)*) g. m. Frk. Mary Svendsen	28.11.43
Maximilian Holger Uhlig (29) g. m. Frk. Emma Jakobine Rasmussen	26. 2.44
John Ludvig Schytte Nielsen (31) g. m. Frk. Marie Evelyn Henriksen	4. 5.44
Paul Messerschmidt () g. m. Frk. Ida Zeltner	19. 6.44
Ejnar Hoffmann (28) g. m. Frk. Eva Jensen	9. 7.44
Mogens Geertz (35) g. m. Frk. Birte Jensen	5. 7.44
Knud Valdemar Amann (24) g. m. Frk. Karla Cecilie Rasmussen	15. 7.44
Erik Palbom (26) g. m. Frk. Inge Keil	3. 9.44
Ole Toft-Christensen (35) g. m. Frk. Tove Dam	23. 9.44
John Zachariasen (35) g. m. Frk. Jytte Pehrsson	11.11.44
Jens Chr. Grundtvig Rasmussen (35) g. m. Frk. Cathrine Dahl	24.11.44
Arne Lindskov (31) g. m. Frk. Else Østerlund	26.12.44
Bernh. Max Magnussen (19) g. m. Frk. Bodil Skovrup...	9. 2.45
Anton Windfeld Schmidt (31) g. m. Frk. Karen Birte Hansen	14. 4.45
Mogens Osterhammel (37) g. m. Frk. Ruth Nina Mellentin	16. 3.45
René Maurice Meincke (32) g. m. Frk. Rita Betty Jørgensen	5. 5.45
Raymond Petersen (29) g. »under Jorden« m. sin kvindelige »Sekretær«	5. 5.45

Nyfødte

Harry Kluge (22)	en Søn Birger	22. 2.44
Erik Malherbes Jensen (25) .	en Datter Helle Malherbes	20. 4.44
Carl Wilhelm Osterhammel (29)	en Søn Jørgen	5. 5.44
Hans Bang (33)	en Datter Karin	28. 5.44
Christian Frederik Madsen ()	en Datter Trine Susanne	19. 6.44
Cesar Cervera (33)	en Datter	20. 6.44
Fritz Bistrup (32)	en Søn Christian	5. 7.44
Ernst Frisch Simonsen (28)	en Søn Gorm Frisch	5. 7.44
Charles Bührmann (25)	en Søn Ernst Michael	12. 7.44
Preben Kannik (30) .	en Søn Fritz Henning Konstantin	28. 7.44
Vitus François Louis d'Auchamp (22)	en Søn René	3. 8.44

*) Tallet i Parentes angiver Afgangsaaret.

Minder?

19.-9.-44. Det begyndte med en Luftalarm
— og endte i en Fangølejr i Tyskland.

Der er skrevet saa meget i Dagbladene om Rædslerne i Koncentrationslejre, at jeg ikke skal komme nærmere ind derpaa.

Neuengamme, Buchenwald, Mühlberg faar en til at skælve.

Fra Mühlberg blev en Del af os sendt til Arbejde i en Brunkulsgrube.

Men overalt, hvor vi kom, blev vi skældt ud: »Die dummen Dänen«.

»Dovne Hunde« hørte vi saa tit, at det næsten blev til Musik i vore Øren.

Paa Arbejdspladsen i Brunkulslejren havde vi altid tyske Arbejdere med som Mestre. Vi kaldte dem »Forarbejdere«, skønt eller netop fordi de ikke kunde lide at blive kaldt saaledes.

Deres Dygtighed bestod i at skringe og skraale: »Hurtigere! Videre! Mere og mere!« Naar det blev os for galt, smed vi Værktøjet og stod og gloede paa dem. Havde vi slaaet længe nok, spurgte Forarbejderen, hvad det skulde betyde. »Naar du kan holde Mund, skal vi nok selv bestemme, om vi skal lave mere i Dag«. Saa var den ordnet for de første Timer.

Kort forinden vi blev sendt hjem til Danmark, oplevede vi et vældigt Bombardement fra Luften, idet en syntetisk Benzinfabrik blev bombet. Resultatet kan maaske skildres ved at henvise til, at der var mindre tilbage af det flere Tønder store Fabriksanlæg end Ruinerne paa Maglekildevej.

Den 28. Marts 1945 Kl. 11 fik vi Besked om med en Times Varsel at gøre os rede til Hjemtur — et Par Kilometers March til Toget, der bragte os over Leipzig til Mühlberg, derfra til Neuengamme, ulyksaligt Minde, og den 4. April overskred vi den danske Grænse.

Det var da rart at komme hjem til Danmark igen. Smaa tre Uger gik i Frøslevlejren, inden vi den 22. April begav os paa Vej til Sverige.

Men ved et tilfældigt Træf naaede jeg ikke Toget i Fredericia — jeg var blevet indbudt til Middag i Byen. — Det lykkedes mig dog at faa Tog, for jeg vilde gerne være sammen med mine Kammerater. I København indhentede jeg Transporten; men da jeg vilde gaa om Bord, afvistes jeg af Vagtposterne. Der var ikke andet for end at tage hjem til Kone og Børn.

Paa den Maade kom jeg nogle Dage tidligere hjem end mine Kammerater.

Erik Ellyton, Politibetjent.

Og vi slutter med et Par Linier fra en gammel Elev:

... Det har været mig en stor Glæde at se min gamle Skole igen. Da jeg forlod den for tre Aar siden, troede jeg, at jeg vilde glemme min Skole lige saa hurtigt, som den vilde glemme mig. Jeg er lykkelig over, at de Baand, der i Dag binder mig til den, er stærkere end nogensinde før...

Knud Buntzen (33)	en Søn Aksel Olav	27. 8.44
Johannes Samuelsen (32)	en Søn Erik	16. 9.44
Kjeld Soelberg ()	en Datter Annette	18. 9.44
Alf Simonsen (31)	en Datter Bente Maria	25. 9.44
Niels Frederiksen (36)	en Datter Bente	27. 9.44
Svend Messerschmidt (11)	en Søn Niels Mikael	28. 9.44
Viggo Johansen (25)	en Datter Anita Merete	23.10.44
Jacques Meincke (32)	en Søn Bent Pierre	27.10.44
Kjeld Olsen (24)	en Datter	1.11.44
Andreas Frederik Beyer (20)	en Datter Merete Lucia Sille	6.11.44
Jørgen Berg (27)	en Datter Elisabeth	9.11.44
Erik Wesch (30)	en Søn Poul	28.12.44
Frantz Hoffmann (35)	en Søn Jens	27. 1.45
Ib von Benzon (16)	en Søn Bent Gamél	3. 2.45
Robelto Cavagnaro (31)	en Datter Inge	3. 2.45
Rudolf Wilhelm (22) ...	en Datter Marianne Elisabeth	18. 2.45
Kaj Petrus Malherbes Jensen (27)		
	en Datter Birgitte Malherbes	11. 3.45
Otto Winkelmann (34)	en Datter	20. 3.45
Christian Wedervang (22)	en Datter Marie	27. 3.45
Ejnar Hoffmann (28)	en Søn Aage Georg	3. 4.45
Christian Nissen (Lærer 38-41)	en Søn Lars Alois Schott	1.10.44
Aksel Cordel (33)	en Datter	
Ewald Fossum (31)	en Søn Per Anders	15. 4.44

Gil Lykke

Raymond Petersen (29) Stabschef for midtjydske Distrikt.		
Richard Samuelsen (25)	Overbetjent	16. 9.44
Henry Ernst (18)	Oberst i den canadiske Hær.	

Studentereksamen

Jean Pierre Aebischer (41)		
John Dibbelt Ellyton (41)		
Poul Kristian Jensen (41)		

Døde

Orla Hoffmann (27)		
René Cailloux (27) i Buchenwald		31. 8.44
Pater Jon Svensson S. J.		
Pastor Franz Ronge		26.11.44
Ernst Knudsen (Elev i 3. Underklasse)		1. 7.44
Kaj Louis Angelo Darville		24. 5.45

Ferier og Fridage

for Skoleaaret 1945—1946 er fastsat saaledes:

Sommerferien begynder Fredag den 22. Juni Kl. 11 og varer til Onsdag den 15. August, som er den første Skoledag (Onsdag den 22. August Kl. 10 for Elever til 1. U.-Kl.).

Efteraarsferien: Søndag den 14. Oktober—Søndag den 21. Oktober.*)

Juleferien: Søndag den 23. December—Søndag den 6. Januar.

Paaskeferien: Onsdag den 17. April—Tirsdag den 23. April.

Pinseferien: Lørdag den 8. Juni—Tirsdag den 11. Juni.

De øvrige Fridage er, foruden de almindelige kirkelige Fester: 26. September (Kongens Fødselsdag), 1. November (Alle Helgens Dag), Sankt Knud Konge (19. Januar), Fastelavns Mandag (4. Marts), Grundlovsdag (5. Juni), Valdemarsdag (15. Juni) og Lørdag efter Store Bededag (18. Maj).

*) Her som i de følgende Data er altid begge de angivne Dage medregnet.

Skolens Spejdertrop

2. Absalons Trop i Hertug Knuds Division (Det Danske Spejderkorps) er Skolens Spejdertrop. Tropsfører er Hr. Assistent H. Valeur Fausbøll, Elmegade 3, N; Nora 1879 x.

Til Spejdertroppen er der knyttet en Ulveflok for Drengene fra 8—12 Aar. Flokfører er Frk. Ruth Olsen. Adresse: Frk. Nielsens Pension, Vesterbrogade 33³. Telefon: Eva 35074.

